

TÉMA: Naši arcibiskupové
Rozhovor s Dominikem Dukou
Jubileum Karla Otčenáška
Jak to je s novým biskupem?
Kněz na venkově

KARMEITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Biblické kořeny křesťanského jednání

Papežská biblická komise

Bible a morálka

Pro kolik lidí je ještě dnes Bible hlavním kritériem morálky? Dokument grémia předních biblistů se nás snaží seriózní a zároveň čtivou formou přesvědčit o tom, že Bible nepřestává být živým zdrojem morálky, je třeba ovšem nejprve pochopit, že Bible je především pramenem Zjevení – teprve poznání Boha nás vede k tomu, abychom svoje myšlení i jednání uzpůsobili Jeho vzoru: „Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48).

Brož., 207 s., 189 Kč

Sally Ann Wrightová, Moira Macleanová

Velikonoční knížka se samolepkami

Poselství křesťanských svátků jistě pomůže našim nejmenším hravou formou přiblížit další z řady oblíbených samolepkových sešitů. Tentokrát si mohou spolu s rodiči připomenout události posledního týdne Ježíšova života na zemi a jeho vzkříšení.

Brož., 16 s., 89 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Eugen Drewermann

Stopy spásy

Každý člověk touží po celistvosti a hledá způsoby životního naplnění. Autor ve své knížce ukazuje, co člověk nutně potřebuje, aby mohl žít se sebou v pokoji – blízkost a odpuštění. Právě toto jsou stopy spásy na životní cestě člověka, který se řídí podle kompasu poselství Ježíše z Nazareta. Autor při svém psaní nezapře teologa, který má sice už přes dvacet let zapovězeno přednášet na katolických teologických fakultách, zároveň je ale v Německu vyhledávaným odborníkem na problematiku spojení spirituality a psychoterapie.

Váz., 128 s., 209 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Jean Pliya

Moc Ježíšova jména

Obrácení, osvobození a uzdravení

Každý křesťan čistého srdce podřízený církví se může modlit za vysvobození své nebo jiného člověka. Už v modlitbě „Otče náš“ prosíme Boha, aby nás zbavil od Zlého. Přistoupit k takové modlitbě může člověk pokorný, rozvážený a pevně zakotvený ve víře v moc Ježíšova jména. V této knížce Jean Pliya uvádí, jak se přímluvné modlitby užívá v praxi. Ukazuje, jak v církvi pokračuje Ježíšova služba uzdravování a jak skrze obdařované a pověrné osoby stojí ve službách evangelizace a pronikavého obrácení srdce. Autor se zabývá i nesnadným tématem cesty obrácení, které navazuje na uzdravení a vysvobození. Zdůrazňuje, že před i po modlitbě za vysvobození hraje důležitou roli služba „duchovní asistence“, aby modlitba přinesla trvalé plody obrácení.

Brož., 80 s., 99 Kč

Benedikt V. Holota

Zápisky (ne)zkušeného faráře

„Vzal jsem nepopsaný kancelářský papír, který jsem při svačině zamastil. Dívám se proti světlu a vidím, že promaštěné místo propouští více světla. Položil jsem papír na svůj otevřený poznámkový blok a užasl jsem! Pod promaštěným místem jsem mohl text bez potíží číst. Napadlo mě: Mám rozum, vůli i chování »promaštěné« vírou natolik, aby skrze mne byl čitelný Bůh?“

Meditační podněty františkánského kněze Benedikta Vladimíra Holoty (* 1922), kterého znají čtenáři především z jeho vzpomínek na dobu totality (Nebyl jsem hrdina, Karmelitánské nakladatelství 2002) a z úvah o největším projevu Boží lásky (Eucharistie, Paulínky 2009), spojují v sobě přesnost technika s vnímavostí výtvarníka, ale zvláště s vírou kněze upřímně a do hloubky zaujatého Pánem. S vírou, která v nepřízní času obstála a životními zkouškami se protřbila.

Váz., 144 s., 155 Kč

Krize a kairos

Vážení čtenáři, v polovině března se na hradecké univerzitě uskutečnila konference Krize a kairos. Nebudu zde rozebírat přínos této události odpovídající přání papeže Benedikta, který při své zářijové návštěvě v Česku zdůraznil, že absolutní prioritou církve v naší vlasti je intelektuální dialog se společností. Líbí se mi však ta dvě původem řecká slova, jež dobře vystihují, v jaké situaci se naše diecéze nachází. Odešel biskup – a to je jistě krize. Je to však i příležitost – kairos, abychom si uvědomili a pojmenovali, čím pro nás byl Dominik Duka. Řečtina má však ještě jeden výraz pro čas – chronos a ten 13. dubna „odtikává“ panu arcibiskupovi Karlu Otčenáškovu devadesáté narozeniny. Věnujeme mu ty nejpřátelštější myšlenky, upřímné díky a přejeme velikou velikonoční radost.

Zpátky však k oněm dvanácti létům, kdy v čele hradecké diecéze stál pan arcibiskup Dominik. Sloveso „stál“ je však pro tohoto muže příliš statické a období, které chceme načrtnout, vyhovuje mnohem více biblický obraz pastýře, který kráčí v čele svěřeného stáda. Vnitřní intelektuální a duchovní pohyb otce Dominika probleskoval v rozvážných a energických krocích hradeckého biskupa Duky. „Kam“ jeho cesty v čele diecéze bylo vždy znovu nalézáno s ohledem na, pro něj tak typické, „odkud“. Pozorný a vzdělaný pohled do historie církve, vlastního řádu, dějin evropských a českých charakterizuje tohoto vzácného hierarchu. Dominik Duka byl a zůstává osobností kontinuity, jež navazovala na bezmála 35 desetiletí existence diecéze. Dalším důvodem „krize“ pro nás blízké spolupracovníky i ostatní diecézány je skutečnost, že s arcibiskupem Dukou odchází od diecézního kormidla muž kontextů. Nemáme pouze na mysli již zmíněné kontexty historické, ale též souvislosti společenské. Další významnou charakteristikou Dukovy „éry“ je totiž bezesporu jeho společenská, občanská a politická citlivost včetně umírněné a trpělivé vstřícnosti a spolupráce se státní správou a vřelé a angažované komunikace s akademickým prostředím.

Bude vždy nespravedlivé jmenovat některé konkrétní plody práce 24. sídelního biskupa královéhradeckého a jiné nezmínit. Určitě však nelze neprojevit radost nad počtem kněží a bohoslovců, které pan arcibiskup Dominik vyslal na zahraniční studia a kteří se mu odvděčují nejen svou prací na univerzitě při vzdělávání stovek budoucích učitelů, sociálních pracovníků a studentů dalších odpovědných profesí. Opět to bude budoucnost, která ukáže, jak prozíravá byla jeho starost o církevní školství včetně Katolické teologické fakulty UK v Praze. Nejen vzdělání, ale také praktická bliženská láska – opravdová charita – vzkvétala v naší diecézi. Připomeňme za všechny třeba středisko Neratov v Orlických horách nebo dobře fungující azylové domy v diecézním městě. Nad každý z oněch dvanácti roků bychom mohli umístit pomyslný plamínek, který by dobře naznačoval jejich letniční charakter.

Duch svatý – Spiritus Veritatis – ať Vám, pane arcibiskupe Dominiku, uchová Vaši tak výjimečnou otevřenost, vlídnost, dobré nápady, důvěru v lidi, schopnost vize a charakteristickou prozíravou inteligenci. Ať ve své osobě přinášíte i nadále kairos – čas pozhledání a spásy. Církevní právníci asi budou nesouhlasit, ale budete, i když v Praze, vždycky náš.

P. David Bouma

OBSAH

Úvodní slovo	3
<i>David Bouma: Krize a kairos</i>	
Aktuality	4
Téma	8
<i>Milan Badal: Primasem českým se stal Dominik Duka</i>	
<i>Luděk Bárta: Jak to je s novým biskupem?</i>	
<i>Luděk Bárta: Říct pravé slovo v pravý čas, rozhovor s Mons. Josefem Sochou</i>	
<i>Milan Badal: Karel Otčenášek devadesátiletý</i>	
Rozhovor	12
<i>Barbora Hronová: Byl jsem ten, kdo pokračoval, rozhovor s Dominikem Dukou, OP</i>	
Reportáž	14
<i>Jan Lukeš: Postní duchovní obnova Tammím</i>	
Rok kněží	15
<i>Luděk Bárta: Kněz na venkově</i>	
Z biskupství	16
Pozvánky na akce	17
Kultura	21
Charitní listy	23

Redakce děkuje za ohlasy

(bh) – Po velké grafické i obsahové změně, kterou časopis IKD prošel se začátkem roku 2010, přišla do redakce řada komentářů a ohlasů. Snažíme se, aby byl diecézní časopis po obsahové i formální stránce zajímavý a inspirativní a plnil svou roli, i z toho důvodu jsou pro nás názory jeho čtenářů důležité. Konstruktivní připomínky a komentáře se snažíme vyhodnocovat a také s jejich pomocí směřovat vývoj časopisu. Na základě reakcí čtenářů jsme se rozhodli vrátit zpět k bílému papíru, který by měl přispět k lepší čitelnosti textů. **Všem čtenářům děkujeme za jejich přízeň a zájem!**

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 03 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezechk.cz, www.diecezechk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 4. 2010. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie z titulní strany: Jiří Bittner.

Kněží si připomněli 60 let od smrti P. Josefa Toufara

(lb) – Téměř stovka kněží přijela ve čtvrtek 25. 2. 2010 na diecézní kněžskou pouť do Číhoště, aby uctili památku P. Josefa Toufara. Ten přesně před šedesáti lety zemřel na následky brutálních výsledků prováděných příslušníky StB. Důvodem k jeho zatčení se stala dosud neobjasněná událost, která do dějin vstoupila pod názvem číhoštský zázrak. Během mše svatě o třetí adventní neděli roku 1949 se podle svědectví věřících při Toufarových slovech „zde ve svatostánku je náš Spasitel“ pohnul na oltáři kříž. Celé události využila komunistická strana k první velké propagandistické akci namířené proti katolické církvi.

Nynější pouť měla za cíl nejen připomenout odkaz umučeného kněze, ale také přispět k prohloubení pocitu stavovské sounáležitosti mezi kněžími. Díky časovému souběhu pouti a biskupských exercicií v Hejnicích nemohl nakonec nikdo z diecézních biskupů přijet. S trochou nadsázky by se tak dala najít symbolická paralela se současnou situací v naší diecézi. Stěžejním bodem programu v Číhošti byla mše svatá. Role hlavního celebranta se zhostil Mons. Josef Socha. Ve své promluvě se P. Miloslav Fiala, OPraem zamyslel nad vlastnostmi umučeného Josefa Toufara, které by měli současní kněží přijmout bezvýhradně za své. Za stěžejní označil obětavost a pokoru. Základ kněžského působení má spočívat na plně promeditovaném Božím slově a modlitbě. Zároveň varoval před vzrůstající se ideologií průměrnosti: „Průměr v církvi vždy vede k tomu, že se zpomaluje její duchovní rytmus a není tak důvěryhodnou partnerkou všech pozitivních sil v občanské společnosti.“

Po skončení bohoslužby se kněží přesunuli do Kutné Hory – Sedlce, kde je očekával další program. Byla jím především prohlídka nově opraveného klášterního chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Významnou památkou české barokní gotiky

je provedl Karel Koubský st. Recitace části básnické skladby Znamení moci v podání členky souboru Klicperova divadla v Hradci Králové, Pavlína Štorková, připomněla odkaz jiné oběti komunistického režimu, básníka Jana Zahradníčka. Přestože Jan Zahradníček se do Číhoště nestačil dostat, můžeme nalézt ozvuky tamních událostí hned v několika jeho dílech. Oficiální část programu kněžského dne zakončilo slavnostní Te Deum.

Přítomní kněží zcela zaplnili číhoštský kostel Nanebevzetí Panny Marie, Autor: Luděk Bárta

*Poděkování malým koledníkům
Autor: Vojtěch Macek*

Arcibiskup Duka ocenil zasloužilé tříkrálové koledníky

(vm) – Mons. Dominik Duka OP, biskup-administrátor královéhradecké diecéze, se 5. března na biskupství v Hradci Králové sešel se zástupci charit a koledníků, aby jim poděkoval za nasazení při Tříkrálové sbírce.

Zástupci charit královéhradecké diecéze s vybranými nejzasloužilejšími skupinkami koledníků, konkrétně z Čáslavi, Náchoda a Stolan u Chrudimi, se setkali s arcibiskupem Dominikem Dukou, OP. Ten s nimi pobesedoval a poděkoval jim za službu při pomoci potřebným i při koledování a získávání finančních prostředků. Přítomní obdrželi malý dárek a prohlédli si také reprezentační prostory biskupské rezidence. Zástupci koledníků převzali pro své místní charity pamětní medaili a děkovný list.

Letošní Tříkrálová sbírka v královéhradecké diecézi vynesla opět nejlepší dosavadní výsledek – cca 9,4 mil. Kč (25. 1. 2010).

Ve Slatinách u Jičína mají nově požehnaný prapor a znak obce

V neděli 28. února navštívil obec Slatiny ve farnosti Vysoké Veselí Mons. Dominik Duka, OP. Tuto návštěvu vykonal arcibiskup Duka ještě v rámci svých plánovaných postních cest po královéhradecké diecézi. V průběhu mše svaté, kterou s otcem biskupem koncelebrovali Mons. Pavel Rousek, farář ve Vysokém Veselí, okrskový vikář vikariátu Jičín Pavel Jandejsek a farní vikář Jan Barborka, byl požehnaný obecní znak a prapor. Do zdejšího kostela si našla cestu více než stovka věřících z obce i okolí. Po mši svaté ještě proběhla v zasedací síni obecního úřadu neformální diskuze s místními občany.

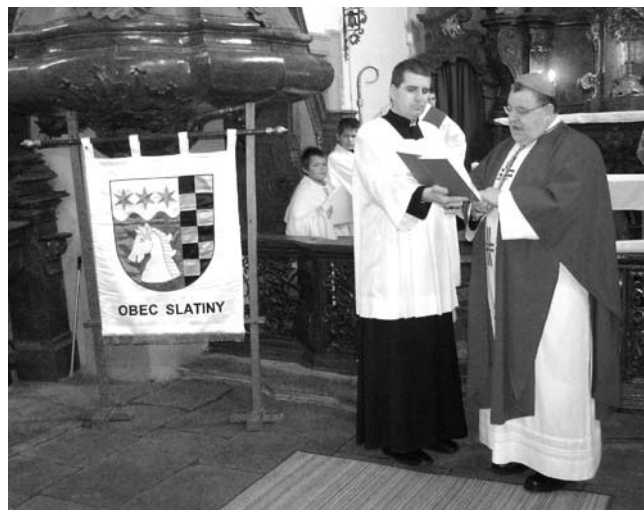
Obec Slatiny má svou více jak 650letou historii a její nejvýznamnější památkou je kostel Nanebevzetí P. Marie, postavený v letech 1761 – 63 na místě původního starého kostela. Jedná se o půvabnou rokokovou stavbu s výraznou kupolí uprostřed lodi. V interiéru se nachází bohatá malířská výzdoba od Judy Tadeáše Suppera.

Také historie farnosti Slatiny sahá až do 14. stol. Budova současné fary byla postavena roku 1783. Posledním knězem, který zdejší faru trvale užíval a odtud spravoval i farnost Nemyčev, byl P. Josef Hlaváček. Žil zde od r. 1926 plných 25 let až do své smrti v r. 1951. Od té doby již nebyla zdejší fara knězem obsazena. Farnost byla spravována převážně z Veliše, někdy z Jičína či Chomutic. V krátkém období kolem roku 1985 působil v Chomuticích také Mons. Josef Kajnek, nyní pomocný biskup královéhradecký. Obec Slatiny je bohužel klasickým příkladem nelehké situace církevní správy v oblasti Polabí. Za tohoto stavu

se nelze divit, že od 1. 1. 2009 byla zdejší farnost sloučena s římskokatolickou farností Vysoké Veselí.

Jako perličku na závěr můžeme uvést, že poslední návštěva královéhradeckého biskupa ve Slatinách se uskutečnila v roce 1932, tj. před 78 lety, kdy zde bylo udíleno biřmování. Také proto si občané obce nynější návštěvy velmi váží.

Vladimír Turek

Žehnání praporu obce
Autor: Vladimír Turek

Diecézní setkání animátorů seniorů 2010

V Hradci Králové se 6. 3. 2010 konalo historicky první diecézní setkání animátorů seniorů. Akce byla určena všem, kteří se aktivně podílejí na chodu křesťanských společenství seniorů (např. ve farnostech, domovech pro seniory) a také těm, kdo se o tuto činnost zajímají a chtějí se jí do budoucna věnovat. Na setkání, které probíhalo v Novém Adalbertinu, přišlo přes padesát účastníků ze všech koutů královéhradecké diecéze. Dopolední program zahájila mše svatá v kapli sv. Josefa, kterou celebroidl biskupský vikář pro pastorační práci P. Karel Moravec.

„Největším zlem je osamocení lidí seniorského věku. Nikdo je nepotřebuje, nikdo si jich nevšímá. Rodina, společnost, přátelé – ti všichni jakoby na ně zapomněli. Naším úkolem je pomoci jim se z osamocení dostat,“ řekl mimo jiné P. Miloslav Fiala, OPraem. během své přednášky Pastorační práce se seniory a její smysl, kterou setkání pokračovalo. Po obědě přišlo na řadu představení jednotlivých zástupců seniorských společenství. Zajímavé bylo svědectví paní Ludmily Moudrové a Růženy Kubátové ze Senior klubu Abraham z farnosti Ústí nad Orlicí. Na závěr se účastníci rozdělili do čtyř skupinek, kde jim byla předvedena praktická ukázka práce s biblickým textem určená pro jejich společenství.

Jan Jankovič

Přednáška P. Miloslava Fialy, OPraem
Autor: Jan Jankovič

Setkání seniorů v Nekoři

Ač se senioři z farnosti Nekoř na Letohradsku scházejí pravidelně každý měsíc, jejich setkání během poslední únorové soboty bylo trochu výjimečné. V 9.00 hodin začala v kostele sv. Mikuláše bohoslužba pokání s možností přijmout svátost nemocných. Celkem jí využilo čtyřicet příchozích. Program většinou pokračuje v sále zdejší fary a nejinak tomu bylo i tentokrát. Děti z obce si pod vedením Bronislavy Halbrštátové připravily pro účastníky setkání pásmo básniček, scének a písniček. Zájem byl také o besedu s Veronikou Čepelkovou z Diecézního centra pro seniory v Hradci Králové, která se týkala její cesty do Svaté Země.

Milada Matyášová

Udílání svátosti nemocných
Autor: Lukáš Král

Připravme se oslavit 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

(TS ČBK, lb) – Postní doba se ukázala být vhodným časem pro zahájení duchovní přípravy na rok 2013, kdy proběhnou oslavy 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Pro jednotlivé roky byla stanovena hlavní témata, na která bude při tvorbě pastoračních materiálů kladen důraz. V letošním roce je to Písmo svaté. V dalších letech jednotlivé iniciační svátosti – v roce 2011 křest, 2012 břimování a 2013 eucharistie.

Česká biskupská konference doporučuje všem, kdo pro jednotlivé skupiny věřících připravují pastorační či katechetické materiály, aby se zaměřili na plnění tohoto programu. Stranou by neměla zůstat ani akademická sféra, která se může na témata zaměřit z odborného pohledu. Příprava jistě podpoří spolupráci mezi diecézemi a díky výměně zkušeností přispěje ke zkvalitnění přípravy k iniciačním svátostem ve farnostech. Konkrétním výsledkem celé snahy by měl být také rozvoj křesťanských ctností. Ty jsou plodem lidské spolupráce s Boží milostí. O milost můžeme prosit, lidské spolupráci se musíme učit. Výběr ctností vždy vychází z témat roku. Letos se jedná o umění se ztišit a slyšet, slyšené přijmout. Následující rok 2011 odvaha patřit Kristu, křesťanská identita, statečnost a věrnost. V roce 2012 zodpovědnost dospělých křesťanů nejen za svou spásu, ale i za církev a společnost a konečně v roce 2013 umění vidět Boží dary, radovat se z nich, děkovat a chválit, na Boží dar odpovědět darováním sebe – obětí.

Zajímavé archeologické nálezy v objektu bývalé jezuitské rezidence v Žirči

Oblastní charita Červený Kostelec zahájila v listopadu 2009 díky prostředkům získaným z Finančního mechanismu EHP a finančního mechanismu Norska renovační práce na souboru historicky cenných objektů v areálu Domova sv. Josefa v Žirči. V současnosti největší středisko červenokostelecké oblastní charity zde pomáhá pacientům s roztroušenou sklerózou. Pracoviště sídlí v někdejší filiální rezidenci jezuitů od kostela sv. Anny ve Vídni. Ti v polovině 17. století zdejší panství obdrželi od císaře Ferdinanda III. Jezuité na základech dřívější tvrže vystavěli novou rezidenci a kostel, který podle vídeňského vzoru zasvětili sv. Anně.

Nynější rekonstrukce se týká budovy bývalého pivovaru, kostela sv. Anny a objektů zahradní architektury v zámeckém parku. Právě během výkopových prací v objektu pivovaru stavební dělníci narazili na pozůstatky původního základového zdiva. Ihned po tomto zjištění byl zahájen záchranný archeologický průzkum, který odhalil zdivo historického objektu, který stával v místě dnešní budovy. Jeho vznik je datován do 15. – 16.

století. Na stejném místě byla objevena i vrcholně středověká keramika s nejstaršími úlomky ze 14. – 15. století. Z mladších nálezů se jedná především o kamenné kachle, kameninu, či zvířecí kosti. Archeologické průzkumy budou pokračovat i při dalších stavebních aktivitách mimo objekt pivovaru, je tedy možné, že se dají čekat další objevy.

Projekt „Záchrana kulturního dědictví v areálu Domova sv. Josefa“ a s tím spojené stavební práce budou probíhat během celého roku a na jaře 2011 je v plánu nově rekonstruované prostory otevřít. Domov sv. Josefa se neuzavírá před okolním světem. Naopak jedním z jeho základních cílů je vytvořit z významné barokní památky místo setkávání zdravotně handicapovaných s nejširší veřejností. Dobrým příkladem mohou být populární Svatoanenské slavnosti nebo vybudování vycházkového okruhu podél řeky Labe k novému odpočívadlu. Rovněž zámecký park je turistům i místním občanům volně přístupný.

Eva Wagenknechtová

Na hradecké univerzitě byla otevřena nová psychoterapeuticko-duchovní poradna

Slavnostní otevření poradny se uskutečnilo 15. února za účasti prorektorky Dany Musilové, arcibiskupa Dominika Duky, OP a dalších hostů v nových prostorách v sídle katedry Náboženské výchovy a charitativní práce v Ambrožově ulici. Vznik poradny byl motivován zájmem studentů, kteří během výuky procházejí sociálně psychologickým výcvikem i jinými praktickými disciplínami a touží pokračovat v aktivitách, které se týkají sebepoznání, komunikace, zvládání zátěžových situací, konfliktů, hledání osobního smyslu života a řešení některých konkrétních osobních problémů. Poradna se stává samostatnou součástí Poradenského centra UHK, odborným garantem je katedra náboženské výchovy a charitativní práce a koordinátorkou nové poradny bude Mgr. Monika Ulrichová, Ph.D. Pracovníci poradny vychází z psychologicko-spirituálního, zejména logoterapeutického přístupu, který je zvláště osvědčenou metodou zvládání problémů, které se týkají mezilidských vztahů, vnitřních konfliktů, hledání smyslu života, sebepřesahu a vztahu k transcenci. Cílem Psychoterapeuticko-duchovní poradny je vytvořit prostor doprovázení, který studentům a akademickým pracovníkům pomůže vyrovnávat se s obtížemi svého osobního a profesního či studentského života s důrazem na hodnotovou orientaci.

Konzultační hodiny pracovníků:

Mgr. Monika Ulrichová, Ph.D.:

pondělí 10.00 – 11.30, úterý 14.00 – 15.30

ThLic. Vojtěch Brož: úterý 15.30 – 16.30

PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.: pondělí 15.00 – 16.30

doc. PhDr. Ing. Miloš Raban, Th.D.: pátek 10.30 – 11.30

Kontakt:

Mgr. Monika Ulrichová, Ph.D.

monika.ulrichova@uhk.cz

tel.: 732 926 159

Monika Ulrichová

AKTIVITY PMD

Sbírka: Bez kněží nejsou misie možné

Jak zachránit kněžská povolání v misiích? Právě tam, kde je kněží nejvíce potřeba, chybí peníze na jejich vzdělání. Bývá tak přijímán mnohdy jen každý desátý zájemce. Bohoslovci studují ve velice skromných podmínkách, na chodu semináře se kromě financí podílí i pěstováním obilí, zeleniny či ovoce, chovem slepic apod. Kněží v misiích nemívají žádný plat, žijí z darů dobrodinců, překonávají velké vzdálenosti, do farností se dostanou jen několikrát za rok, řeší problémy bíd, nemocí, hladu i pronásledování. Na přání Sv. otce podpoříme světově koordinované papežské misie, kde v přibližně 900 seminářích studuje na 100 000 bohoslovců. Na jednoho bohoslovce vychází přibližně 25 000

ZE ZAHRANIČÍ

Náboženské boje v Nigérii?

(Radio Vaticana, lb) Konflikt mezi příslušníky znepřátelených kmenů ve střední Nigérii probíhá již delší dobu. Situace se ale výrazně vyostřila v lednu letošního roku, kdy při střetech zahynulo na 300 lidí. Naposledy na sebe strhnul pozornost světových médií masakr, který se odehrál v noci ze 7. na 8. března 2010. Za obětí etnickým čistkám padlo nejméně 500 křesťanů, v drtivé většině žen a dětí. Místní policie dopadla a uvěznila 95 osob, které masakr provedly. Napadené vesnice jsou nyní již pod vojenskou ochranou. Podle svědků šlo o útok nomádských pastevců muslimského vyznání z kmene Fulani, kteří napadli tři vesnice nedaleko hlavního města nigerijského státu Plateau, Jos, které jsou obývané převážně etnikem Berom naopak křesťanského vyznání.

Arcibiskup z Abuja Mons. John Olorunfemi Onaiyekan pro Vatikánský rozhlas vysvětlil, co je v pozadí celé události: „Ozbrojené osoby, kočovní pastevci, zvaní Fulani, zaútočili na vesnice etnika Berom, které je tvořeno zemědělci. Jde o klasický konflikt mezi pastevci a zemědělci pouze s tím dodatkem, že Fulani jsou muslimové a Berom křesťanů. Zahraniční tisk se snadno nechává unést a tvrdí, že se zabíjejí křesťanů a muslimové. Ale toto není ten případ, protože důvodem zabíjení není náboženství, ale sociální, ekonomické, kmenové a kulturní nároky. Oběťmi jsou chudí lidé, kteří s tím vším nemají co do činění a nenesou žádnou vinu. Jako církev nadále udržujeme dobré vztahy s muslimy a snažíme se také dohodnout na tom, jak předejít násilí a společně řešit konkrétní, politické a etnické problémy. Zarmucuje nás, že vláda, která by měla poskytovat všem obyvatelům záruky bezpečnosti, zřejmě není schopna činu. Ne že by snad nechtěla, ale je to vláda velmi slabá.“

V oblasti kolem města Jos dochází k míšení dvou etnik. Rivalita o kontrolu nad územím je silnější než jinde. Pastevci Fulani žijí na celém území Nigérie, ale vlastnictví půdy si nenárokuje nikde jinde než právě v Jos.

Arcibiskup dále spíše vyloučil souvislost s mezinárodním terorismem: „Všeobecná realita to podle mého názoru není. Faktem je, že tady všude funguje trh se zbraněmi. Nezapomeňme, že o něco severněji je Darfúr a válka v Čadu a na jihu Súdánu. Je velmi snadné nalézt lidi, kteří přijdou bojovat za pár dolarů.“

Kč za rok. Pomoci lze modlitbou a libovolným finančním darem. Variabilní symbol 30 – podpora bohoslovců, Variabilní symbol 321 – mešní intence misionářům (na 1 intenci je doporučeno 250 Kč – na tuto částku nelze uplatnit odpočet z daní). Dárci se mohou přihlásit jako sponzoři misii.

Papežská misijní díla

543 51 Špindlerův Mlýn 33

tel.: 499 433 058, 604 838 882

číslo účtu: 72540444/2700, VS: 30

info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

Když jsme na počátku ledna sestavovali předběžný kalendář jednotlivých měsíčních témat, již jsme tušili, že dubnové číslo bude laděno hodně vzpomínkově. Boží prozřetelnost však v únoru přichystala další překvapení a místo bilancování životního díla jedné osobnosti tu máme hned dvě. Můžeme říci, že odchodem otce arcibiskupa Dominika do Prahy se uzavřela jedna kapitola dějin naší diecéze. Další ale započne. Věřme, že se podobně jako před dvanácti lety Duch Svatý projeví.

Luděk Bárta

Primasem českým se stal Dominik Duka

V sobotu 13. února 2010 jmenoval papež Benedikt XVI. 36. pražským arcibiskupem Dominika Duku. Nový metropolita a český primas působil dosud jako diecézní biskup v Hradci Králové. Vystudoval teologii, je členem řádu dominikánů a výraznou postavou katolické církve nejen u nás. Autorem méně oficiálního portréту nového arcibiskupa je jeho poradce a spolupracovník P. Norbert M. Badal.

Rodina

Jaroslav Duka přišel na svět 26. dubna 1943 v Hradci Králové, v rodině důstojníka prvorepublikové armády. Tatínka si ale příliš neužil, protože ten jako voják vládního vojska utekl přes Itálii a Švýcarsko do Anglie, kde bojoval v Československé zahraniční armádě. „Tatínek byl pro mne něco jako hrdina,“ vzpomíná dnes P. Dominik. „Když se po osvobození vrátil a vyprávěl nám o válečných událostech, byla to pro mne velká škola. Tatínek zažil v Anglii docela jiný přístup než v československé armádě – setkal se tam totiž se skutečnou demokracií, kdy například v jídelně se všichni řadili k výdeji jídla bez jakýchkoliv rozdílů v hodnostech.“ Společný život s tatínkem ale trval jen pár let, po únorovém puči byl jako mnoho dalších bývalých vojáků západní armády zatčen a odsouzen do vězení. Vrátil se, až když malému Jaroslavovi bylo devět a půl roku.

Maminka byla vždy velkou jistotou rodiny, ale k překvapení Jaroslava se po tatínkově uvěznění změnila. „Svěřil jsem se sousedce se svou velkou obavou, že nám vyměnili maminku,“ říká s úsměvem dnešní arcibiskup. Ale její nervozita byla pochopitelná. „Když se tatínek vrátil z vězení, našel jsem k němu skutečný kamarádský rovnoprávný přístup, až když mně bylo asi třicet let.“

Dodnes však tatínek zůstal autoritou, vzorem, a formoval i vztah Dominika Duky k armádě. S ozbrojenými složkami má, jak se dnes říká, nadstandardní vztahy. A vojáci okamžitě vycítí, že je někým, kdo zná jejich život, potřeby, a kdo by rád, aby jejich profese byla zase tak prestižní, jako za první republiky.

Otec Dominik měl dvě sestry, ta starší ovšem zemřela krátce po porodu. Ještě dlouhá léta byla pro něj andělem strážným rodiny, ke kterému se modlil a utíkal v těžkých dobách s prosbou o pomoc. Možná i na její přímluvu nakonec maminka otce Dominika završila svůj život v biskupské rezidenci s vědomím, čeho její syn dosáhl.

Cesta ke kněžství

Náboženská výchova nebyla zdaleka vzorově katolická – rodina praktikovala návštěvy nedělní mše nepravidelně, jakkoliv křesťanské hodnoty byly tím, čím opravdu žila. Rozhodnutí ke kněžství uzrálo až po letech ministrování a poté, co jej místní kněz seznámil s příběhem faráře, který chce své povolání „pověsit na hřebík“. „Snad proto, že jsem byl vychovaný k tomu, že z boje se neutíká, začal jsem uvažovat, že bych měl být knězem,“ vysvětluje otec Dominik své rozhodnutí. „A tak v deváté třídě jedenáctiletky jsem napsal, že jsem na školu vstoupil, abych mohl jít dál studovat teologii.“ Pozdvižení bylo značné, ale svou přítomnost na škole uhájil. O studiu teologie po maturitě ovšem nemohla být řeč. Odešel do Závodů Vítězného Února, kde se vyučil zámečníkem, pak absolvoval dvouletou základní vojenskou službu a vrátil se zpět na své pracoviště. Po dlouhých průtazích byl konečně pět let od maturity přijat na teologickou fakultu v Litoměřicích.

Řádovým bratrem a představeným

Právě zde se setkal s Řádem bratří kazatelů, lidově dominikánů, do kterého v lednu 1968 vstoupil. Působení tam bylo ilegální, o jeho skrytou obnovu se postaral legendární filozof a dominikán Metoděj Habáň. Spolu s Jaroslavem Dukou do řádu vstoupilo několik jeho dalších spolužáků, a to jim bylo vzájemnou posilou. Při vstupu do řádového společenství dostal jméno Dominik, podle zakladatele řádu Dominika Guzmána.

V roce 1970 byl vysvěcen Štěpánem Trochou a působil převážně v západočeském pohraničí po dobu pěti let. Poté mu byl odňat tzv. „státní souhlas k výkonu duchovenské služby“. Patnáct let pak pracoval v plzeňské škodovce jako rýsovač a intenzivně působil v tajném řádovém životě. Zatímco pro úřady byl představeným zrušeného řádu poslední provinciál otec Ambrož Svatoš, byl otec Dominik jeho tajným vikářem. Stal se magistrem kleriků, organizoval studijní přednášky a zkoušky a sám roku 1979 dosáhl v Polsku licenciátu teologie, pochopitelně bez požehnání našich úřadů. Již v roce 1986, tedy ještě za socialismu, byl jmenován provinciálem československé provincie a v této funkci působil až do roku 1998.

Během svého ilegálního působení byl udán za „maření dozoru nad církvemi“ a strávil 15 měsíců ve vězení v Plzni-Borech v roce 1981/82. To bylo příležitost seznámit se s řadou zajímavých spoluvězňů. Jedním z nich byl Václav Havel, pozdější prezident, ale i řada dalších politických vězňů, tzv. disidentů. S nimi ovšem otec Dominik spolupracoval už dříve v hnutí Charta 77, pro což neměl tehdejší pražský arcibiskup František Tomášek příliš porozumění. Postupem doby a vývojem situace se však jeho výhrady změnily

v podporu a v posledních letech před rokem 1989 byl otec Dominik spoluorganizátorem Desetiletí duchovní obnovy a tím, kdo spolu s Otou Mádrem a Tomášem Halíkem dokázal kardinála Tomáška podpořit v odporu vůči komunistickému režimu.

Jak se z Jaroslava stal Dominik

Řádové jméno Dominik obdržel Jaroslav Duka při přijetí do Řádu bratří kazatelů, ale za své křestní jméno jej pro úřady vyměnil až po roce 1989. Mnoha úředníkům bylo zatěžko pochopit, že se někdo může jmenovat občanským jménem a zároveň mít jméno řádové. Zejména po několika nerovných zápasech s bankou se otec Dominik rozhodl k radikální změně a své řádové jméno si nechal zapsat i v občanském průkazu místo jména křestního.

Biskup královéhradecký

V roce 1998 se Dominik Duka stal královéhradeckým biskupem a převzal řízení diecéze po legendárním biskupovi Karlu Otčenáškoví, jehož byl dlouholetým přítelem. Na jeho činnost také navázal. Dobudoval diecézní teologický institut, knihovnu, a podnikl řadu zajímavých aktivit – organizoval 700leté oslavy výročí svěcení hradecké katedrály Svatého Ducha či Týden vzájemného poznání a porozumění.

Mezi jmenováním biskupem a vlastním svěcením bývá několikátýdenní prodleva. Na společné cestě našich biskupů k papeži do Říma, zvané „ad limina apostolorum“, tedy k pražským apoštolským, Dominik už směl jako jmenovaný biskup podle protokolu chodit v biskupském oděvu.

Některé jeho součásti, jako např. pokrývku hlavy, tzv. solideo, si chtěl koupit právě v centru katolické církve. Výše cen však byla zřejmě pro ty, kdo chtěli dál pokračovat ve strmé církevní kariéře a nebáli se do ní investovat značný obnos... Dominik usoudil, že si raději solideo nechá darovat.

PRAŽŠTÍ ARCIBISKUPOVÉ

Pražská arcidiecéze je nejstarší diecézí v České republice. Založena byla roku 973 a prvním pražským biskupem byl Dětmar, druhým Vojtěch. Prvním arcibiskupem se pak po povýšení na arcidiecézi roku 1344 stal Arnošt z Pardubic. Mons. ThLic. Dominik Duka, OP, je celkem 36. arcibiskupem pražským. Od vzniku samostatné republiky se na svatovojtěšském arcibiskupském stolci vystřídal pět biskupů.

1919–1931: František Kordač; 1931–1941: Karel Kašpar; 1946–1969: Josef Beran;
1977–1991: František Tomášek; 1991–2010: Miloslav Vlk

Diplomat se smyslem pro umění

O jeho diplomatických schopnostech nemá nikdo pochyb. Nejen pro jeho přátelství s Václavem Havlem i se současným prezidentem Václavem Klausem, ale především pro dlouholeté úsilí o rovnoprávné uspořádání vztahů mezi katolickou církví a naším státem. Jak sám říká, je to jeho „životní evergreen“, a doufá, že ve funkci pražského arcibiskupa bude moci některé záležitosti šťastně završit. Nezdráhá se ovšem velmi zpříma pojmenovat to, co je třeba. Jeho slova o tom, že církev po roce 1989 zklamala, vyvolala řadu podnětných polemik. Také jeho mezinárodní renomé je velké, dokáže ovšem komunikovat nejen s diplomaty, ale i s obyčejnými lidmi. Neodmyslitelnou součástí jeho osobnosti je vztah k umění. Svědčí o tom nejen dlouholetá spolupráce s malířem Jaroslavem Šerých či podpora sochaře Vojtěcha Adamce, pokřtění sochaře Vladimíra Preclíka nebo účast na řadě kulturních aktivit, ale především tradiční podpora umění ze strany církve.

Silné stránky a slabosti

Je velkým a důkladným čtenářem literatury faktu, dovede ji číst – a hovoří – německy, francouzsky, španělsky, zčásti anglicky, a zná pochopitelně jazyky biblické, tedy hebrejštinu, řečtinu a latinu. K silným stránkám patří i velkorysost vůči podřízeným či schopnost podporovat u spolupracovníků ony dary, kterými byli jedinečně obdařeni. Sám je autorem řady knih, k jeho největším zásluhám patří i překladatelská práce a koordinace překladu Jeruzalémské Bible, která v úplnosti vyšla v loňském roce.

Protože je člověkem jako každý jiný, má i své slabé stránky. Zmíním ale jen dvě obecně známé. První z nich jsou drobné potíže s dochvilností, druhou za mne vyjádřil dokonale jeden z diskutujících na internetu. Mezi těmi, kdo reagovali na otázku co by měl nový pražský arcibiskup udělat jako první, čtenář lakonicky zareagoval: „Zhubnout.“

Ono se to s poškozenu achillovou šlachou na noze těžko dělá, ale přece jen prozradím, že o Dominikovu náchylnost ke sportu pečují jeho nejbližší. Jednou mi oznámil, že dostal od řeholních sester kolo, aby mohl konat projíždky jako většina Hradečáků. Pak se ke mně obrátil se spikleneckým úsměvem a dodal: „Ale představ si, že mi to kolo někdo ukradl!“

Milan Badal

Článek byl převzat se svolením autora z časopisu Naše rodina, číslo 9, 2010 ročník 42

Jak to je s novým biskupem?

Změny na biskupských postech vždy patřily mezi ostře sledované události církevního života a nejinak je tomu i v dnešní době. Spekulace ohledně nástupce kardinála Miloslava Vlků v čele pražské arcidiecéze zaměstnávaly média po řadu měsíců. Rozluštění této hádanky pak přišlo poměrně nečekaně o druhém únorovém víkend. Dlouhým čekáním ukolébáná pozornost novinářů byla den před oznámením jména nového pražského arcibiskupa náhle probuzena nenápadnou zprávou ČTK, že prezident republiky přijal apoštolského nuncia. Události dostaly rychlý spád a titulní listy sobotních vydání celostátních deníků vesměs přinášely jméno nového pražského arcibiskupa – Dominika Duky, OP. Do pozadí ustoupila jiná a pro královéhradecké diecézány možná důležitější věc. Kdo bude povolán k vedení zdejší diecéze?

Protože noví biskupové nenastupují do svých úřadů každý den, neuškodí zrekapitulovat další vývoj, který lze očekávat.

Jmenování biskupů se v současné době řídí podle norem shrnutých v Kodexu kanonického práva. Jsou jimi stanovena přesná pravidla pro postup během období uvolnění úřadu diecézního biskupa tzv. „sedisvakancí“. To nastává až po převzetí nového úřadu, kam byl biskup přeložen. V našem konkrétním případě to znamená, že Mons. Dominik Duka, OP zůstává až do převzetí úřadu pražského arcibiskupa diecézním biskupem v Hradci Králové s pravomocí administrátora diecéze. Datum převzetí stolce svatého Vojtěcha bylo stanoveno na 10. dubna 2010. Stane se tak během mše svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha se začátkem v 10.00 hodin. Mons. Dominik Duka, OP do té

doby delegoval pravomoc zastupovat administrátora diecéze na Mons. Tomáše Holuba.

Jakmile nastane stav sedisvakance, vedení diecéze se ujímá pomocný (světící) biskup. Ten musí bezprostředně svolat sbor poradců (konzultorů), aby zvolili nového administrátora diecéze. Časově je tento krok omezen lhůtou osmi dnů. Po svém zvolení se nový administrátor diecéze ujme funkce do doby, než bude jmenován a také do úřadu uveden nový sídelní biskup. Jak již název sboru poradců napovídá, je jeho úkolem být poradním orgánem biskupa. Ten ho jmenuje ze členů kněžské rady na dobu pěti let. Poslední obměna sboru konzultorů proběhla v naší diecézi v květnu loňského roku. Význam sboru vystupuje do popředí právě v obdobích uvolnění biskupského stolce. Společně s kancléřem kurie zajišťují kontinuitu chodu diecéze.

Proces volby nového biskupa pak probíhá následovně. Každé dva až tři roky připravují církevní provincie seznam kandidátů biskupského svěcení. Kromě toho může každý biskup navrhnout papežskému nunciovovi jména dalších vhodných kandidátů na biskupskou funkci. Okruh kandidátů se rozšiřuje rovněž o návrhy nunciem oslovených osob. Z nich budou vybrána tři jména, která ještě projdou připomínkami kněží a laiků. Následně se tento návrh odešle do Vatikánu Státnímu sekretariátu a Kongregaci pro biskupy, kde bude dále konzultován. Návrhy jsou potom podány Svatému otci, který rozhodne. Pokud oslovený kandidát funkci přijme, dohodne se termín oznámení jeho jmenování.

Luděk Bárta

Říct pravé slovo v pravý čas

Mons. Josef Socha měl možnost ve své funkci generálního vikáře spolupracovat s oběma hradeckými biskupy porevoluční éry. Každé srovnávání může trochu zkreslovat skutečnost, ale přesto jsme neodolali pokušení a na jakousi bilanci se ho zeptali.

Církev do období svobody vstupovala s vysokým společenským kreditem, ale zároveň nebyla její pozice úplně jednoduchá. Desítky let byla možnost jejího veřejného působení potlačována a najednou se otevřel široký prostor. Jaká byla role arcibiskupa Otčenáška?

Začátky skutečně nebyly jednoduché, ale otec arcibiskup Otčenášek si tím, že byl tak dlouho vězněn, dokázal získat respekt i těch, kteří zrovna k církvi pozitivní vztah neměli. Budoucí dobrá spolupráce s veřejností vyrostla ještě z něčeho jiného. Krátce po nástupu do úřadu svolal na biskupství představitele politického a uměleckého života, institucí státní správy, vysokých škol a během tohoto setkání si s nimi prostě potřásl rukou a neformálně pohovořil.

Jak se Vám spolupracovalo s otcem arcibiskupem Otčenáškem? Měli jste vždy shodný názor nebo se výsledné kroky

vedení diecéze rodily z diskuzí?

Musím říci, že se mi s arcibiskupem Karlem Otčenáškem spolupracovalo dobře. On sám formuloval tzv. ideu všeobecného spřátelování všech se všemi a především s Bohem, kterou celý život zastával. Ke každému přistupoval bez předsudků a s otevřeným srdcem. Na druhou stranu u některých pracovních záležitostech mě prosil: „Musíš mi věci oponovat a korigovat. Nechci slyšet jen stálé ano, ano!“

Podobně jako v případě nástupce papeže Jana Pavla II. i na královéhradecký biskupský stolec přichází po charismatické a populární spíše věcná a intelektuálně založená osobnost. Dá se to takto vnímat? Jaké máte vlastní zkušenosti?

Asi ano, otec arcibiskup Otčenášek je skutečně charismatickou osobností. Odkaz arcibiskupa Dominika Duky spatřuji v jeho povzbuzení k intelektuální zdatnosti. Je člověkem, který dovede při každé příležitosti příhodně promluvit. Jako generální vikář jsem měl v něm velkou oporu. Někdy, když byla situace nejasná, tak jsem věděl, že zde je ještě biskup Dominik a ten řekne pravé slovo v pravý čas.

Luděk Bárta

Karel Otčenášek devadesátiletý

Jsou lidé, kteří se ještě za svého života stávají legendami. Jedním z nich je nepochybně 23. sídelní biskup královéhradecký, Karel Otčenášek. Jeho cesta ke kněžství i služba lidem v úloze biskupa byla plná dobrodružství. Ohlédne-li se zpět, může s apoštolem Pavlem s klidem říci „dobrý boj jsem bojoval“. Důkladných a oslavných životopisů v těchto dnech čtenáři budou mít možnost číst plno. Chtěl bych jej proto ukázat jako rodáka ze sousední vesnice, inspirátora literárních povídek či člověka, který sice může užívat titul „arcibiskup“, je ale především „otcem“ v tom skutečném slova smyslu. Jdete-li s ním totiž kratičkou cestu do biskupské rezidence ke katedrále sv. Ducha v Hradci Králové, rozhodně se zastaví s pěti lidmi, kteří evidentně ani moc do kostela nechodí, ale „svého“ arcibiskupa milují a ctí.

Raketová kariéra končí ve vězení

Pan arcibiskup se narodil v Českém Meziříčí 13.4.1920 a zpočátku nic nenasvědčovalo, že jeho osud bude kdovíjak výjimečný. Když jsme natáčeli jeho televizní medailon s režisérem Jiřím Strachem, přivezli jsme pana arcibiskupa k jeho rodnému domu. Přivítal se s příbuznými, zavzpomínal a vydali jsme se na hřbitůvek, k hrobu mamčinu. Natáčení vzalo zcela jiný směr, než jsme zamýšleli, protože hrobník kopající čerstvý hrob se k nám hned přidal a připomenul, že po tatínkovi pana arcibiskupa má ještě památku z dob učňovských v jeho rodině. Namísto vzpomínek na maminku začala beseda se slavným rodákem, především však s tím, kdo skoro každého zná, včetně jeho rodičů a prarodičů.

Zamířili jsme proto k Opočnu, k mlékárně, v níž pan arcibiskup „působil“ jako dělník od roku 1962 do roku 1965, po svém propuštění z vězení. Rádi bychom slyšeli, jak to bylo s jeho tajným svěcením na biskupa v roce 1950, jak se stal nejmladším biskupem světa! Nebo alespoň o tom, co svěcení předcházelo – o válečných studiích v Římě na Lateránské univerzitě, o pobytu v koleji Nepomucenum a vysvěcení na kněze 17. března 1945.

Namísto toho jsme zaznamenali půvabnou vzpomínku na to, jak v opočenské mlékárně pan arcibiskup vyráběl sunar, tedy sušené mléko pro kojence a každou krabici požehnal, takže v té době spousta dětí byla, jak sám říká „odkojena mlékem biskupovým“. Možná ani nevěděl, že dávno před tímto vyprávěním se stal hlavním hrdinou mé povídky „Katolická“, kterou jsem napsal v roce 1985 a v níž jsem si vybájlil, jak jako tajný biskup žehná v opočenské mlékárně delegaci francouzských odborářů. Nebyl jsem tak daleko od pravdy, jak se zdá.

Ve vyhnanství

Po kněžském svěcení na sklonku druhé světové války a po započetí komunistického teroru byl Karel Otčenášek tajně, bez tzv. státního souhlasu, vysvěcen v kapli královéhradecké biskupské rezidence na biskupa. Jako řada kněží a církevních představitelů byl zatčen hned na počátku padesátých let a když vyšlo najevo, že je tajně vysvěceným biskupem, byl označen za vlastizrádce a po několikaleté internaci v klášteře v Želivi nastoupil cestu po těch nejvybranějších těžkých věznicích naší vlasti s vyhlídkou, že trest má trvat 13 let. Trval „jen“ jedenáct, byl propuštěn v roce 1962, pracoval v mlékárně, jako kněz působit nesměl. To se podařilo až od roku 1965 za malé politické oblevy, nesměl však být ve své diecézi ani na pohřbu, působit musel v severočeských Trmicích. Nakrátko z nich odešel do Hradce Králové v roce 1968, ale za pár let se musel za normalizace do Trmic znovu vrátit. Své skutečné poslání, pro něž byl vysvěcen, započal veřejně plnit až se čtyřicetiletým odstupem, od 27.1.1990, kdy byl uveden slavnostně do úřadu.

Biskupem královéhradeckým

Nastalo období budování – přestavba poničené rezidence, budování a opravy kostelů v diecézi, založení biskupského gymnázia v Hradci Králové a především obrovský projekt centra Nové Adalbertinum, pojmenovaném po sv. Vojtěchovi, který k diecézi patří. Katedrála zasvěcená sv. Duchu (velmi zřídka zasvěcení po celém světě) hostila svého pastýře po osm let. Mezitím zažila nebývalý rozkvět a převážnou návštěvu – v roce 1997 v ní byl papež Jan Pavel II., osobní přítel pana arcibiskupa. Ten mimo jiné zažil velmi zvláštní chvíli, když byli za blahoslavené vyhlášeni Pavel Gojdič a M. D. Trčka, s nimiž byl Karel Otčenášek vězněn. Jeho pozoruhodnou teologii spřátelování dobře vystihuje biskupské heslo „Láska Boží – Trpělivost Kristova – Čest našeho lidu“.

Veškerá obtížná činnost došla po zásluze ocenění. Kromě řady vyznamenání od všech možných organizací a spolků je tu i nejvyšší státní řád T. G. Masaryka. Přesto však ten, kterého si možná otec Karel cení nejvíce, je udělení titulu „osobní arcibiskup“, kterým mu papež Jan Pavel II. poděkoval za hrdinskou věrnost Církvi.

Milan Badal

Autorem fotografie: Luděk Bárta

BYL JSEM TEN, KDO POKRAČOVAL

Za posledních 24 hodin je to už třetí rozhovor do médií, který Mons. Dominik Duka dává. Na jeho tváři je vidět únava. Není to ale další z řady otázek o úkolech, které na nového pražského arcibiskupa čekají, a není určen neadresným čtenářům po celé republice. Tentokrát je to příležitost pro ohlédnutí, rekapitulaci, možná trochu nostalgické vzpomínky na uplynulá léta na místě hradeckého diecézního biskupa.

Po biskupském svěcení jste v Hradci Králové vystřídal v roce 1998 arcibiskupa Karla Otčenáška, jaká byla situace v diecézi po necelých 10 letech svobody?

Na atmosféru mého příchodu si moc dobře vzpomínám. Byl jsem si vědom, že pan arcibiskup Otčenášek je osobnost velmi populární, jak v církevních tak i společenských kruzích veřejného života. Po mém jmenování jsme se dohodli na přechodném období několika měsíců, než diecézi převezu. Během této doby jsme se dohodli na rozdělení pravomocí, pravidlech soužití v jednom domě – jedno patro bylo biskupské, druhé arcibiskupské (dodává s úsměvem)... Moje nastoupení jsem potom vnímal jako vyjádření kontinuity jeho práce.

Téměř deset let po roce 1989 už bylo dávno po revoluční euforické náladě a také přátelskému naladění ke katolické církvi. Nicméně já musím říct, že v naší diecézi a v našem regionu za celou dobu života v demokratické společnosti nedocházelo k zásadní změně vztahů veřejnosti vůči církvi. Atmosféru otevřené komunikace nastavil už pan arcibiskup Otčenášek a i já sám nemám pocit, že bych nyní odcházel ze společnosti, která by byla antiklerikální.

Váš nástup do čela hradecké diecéze byl také spojen s návratem do Vašeho rodného města.

Asi každý člověk se s přibývajícím věkem rád vrací do vzpomínek z dětství, ale popravdě v době mého příchodu jsem s rodným

městem už relativně dlouho v kontaktu nebyl. Vracel jsem se do místa, které už bylo podstatně modernější, větší (včetně nových sídlišť, ve kterých se dosud ne vždycky orientuji)... ale také jsem se znovu dostal na místa, kde jsem trávil čas v dětství a která mi byla velmi blízká a přinášela mi pocit, že jsem doma.

Jako se proměnilo město, i já jsem měl pocit, že se vracím s úplně novými životními zkušenostmi, například s prací ve Škodovce i s prací představeného řehole, která se rozprostírala na území celého Československa. Kromě toho bylo pro můj nástup také důležité, že jsem svého předchůdce osobně znal. S jeho požehnáním jsem vstupoval do litoměřického semináře v roce 1965, požehnání mi dával u opočenské mlékárny – on v šatě dělníka, já v šatě vojáka. Na takové setkání se nezapomíná a já jsem i později věděl, že mi je oporou a že vstupuji do známého prostředí.

Na co jste se snažil navázat a co jste naopak vytyčil jako „své“ priority?

Musím říct, že pan arcibiskup se při nástupu do úřadu nakročil opravdu mohutným způsobem. Takže deset let mého působení znamenalo „jen“ dokončit projekty, které pan arcibiskup začal. Byl jsem si ale vědom, že tyto projekty jsou smysluplné a je potřeba je dokončit, mohou fungovat, ale potřebují určitou dobu adaptace do kontextu 20. století.

Rozdíl v našich rolích byl možná v tom, že jsem byl mladší, ale tu míru energie, se kterou pan arcibiskup nastoupil po roce 1990, to obdivuji dodnes. I když jsem stále ještě mladší než on v době svého nástupu, tak tolik energie nemám dnes, kolik on měl tehdy.

Měl jsem pocit, že jsem byl ten, kdo pokračoval v práci.

Co Vám, z toho co se za dobu Vašeho působení podařilo, dělá největší radost?

Radost je opravdu mnoho a i proto odcházím trochu s nostalgií.

Mám radost, že dnes funguje Diecézní teologický institut, že teologie je přítomna na hradecké univerzitě, mám radost z knihovny v prostorách tzv. Sally terreny v Novém Adalbertinu i z knihovny restaurované v budově biskupství, mám radost, že jsme nezůstali dlužni Janu Pavlu II. a na nádvoří Nového Adalbertina je jeho socha, také z areálu v Libici nad Cidlinou (kde se podařilo na historickém hradě vybudovat sakrální místo, které přitahuje). Mám radost, že se podařilo dokončit Nové Adalbertinum, generální rekonstrukci Vesmíru v Orlických horách, Eljonu v Krkonoších, Mariana v Janských Lázních. To jsou radosti z těch viditelných věcí.

Z věcí, které na první pohled vidět nejsou, to je, že diecéze při eucharistickém kongresu znovu našla vztah k eucharistické účtě, že v mnoha městech a farnostech, kde se po 40

let eucharistické průvody nekonal, byly znovu obnoveny. A také můžu usuzovat, že to mělo své dopady, v těchto letech se začaly objevovat větší počty seminaristů. Měl jsem také radost z jubilea katedrály, které vrátilo katedrálu do povědomí městu.

Často mluvíte o schopnosti vést dialog navzdory možným rozdílům (názorovým, náboženským), dařilo se toto za Vašeho působení v hradeckém regionu?

Já si myslím, že se dařilo dobře, daří a věřím, že se bude dařit i mým nástupcům. A není to jen můj pocit. I od pana kardinála zaznělo, že v tomto koutě Čech existuje dialog spolupráce v neobvyklém rozměru. Vnímám to také v těchto dnech, kdy se přicházejí loučit různí oficiální představitelé, a často zmiňují, že fungující komunikaci vnímají jako velké pozitivum, které naši spolupráci provázelo.

Já nevěřím a stále se v tom utvrzuji, že tato země je ateistická. Řada lidí, se kterými jsem se setkal, mi nekladla otázky typu, co to nosíte na hlavě a co to máte na sobě, ale chtěli hovořit o Bohu, o Bibli. Oni sami – a to je velmi důležité. Mnozí z lidí, kteří mi dříve řekli, že jsou ateisté, už dnes toto slovo nepoužijí. Řeknou, že věří trochu jinak.

Z řad církve se někdy ozývají stížnosti na předsudky, které komunikaci blokuji? Je možné podle Vás tuto průvodní averzi překročit nebo je to přímo úkolem katolické církve?

Když Ježíš posílal apoštoly, tak jim říkal: Jděte do celého světa a učte národy, ale to slovo „učte“ neznamená – poučujte, kárejte, to znamená – získejte si je za přátele, hovořte s nimi. To je základní moment, protože pokud budeme kritizovat společnost, tak to není dobře.

Je dobré si uvědomit, že společnost je taková, protože jí chybí určitá vize důstojnosti člověka, chybí vize smysluplnosti života. A – budme upřímní – žít bez víry v Boha musí být opravdu těžké.

Znovu nicméně musím říct, že jsem se tady za celých skoro 12 let nesetkal s tím, že by společnost byla antiklerikální. Třeba při setkání se starosty a starostkami mi nikdy neřekli – to nás to nezajímá, to je váš kostel.

Jak jste prožíval dlouhé období před volbou pražského arcibiskupa?

Nebylo to pro mě snadné. Už jen pro to, že některá média mají tendenci z toho udělat napínavou historii plnou zákrut

a intrik. Ani prezentace té současné situace se mi nezdá úplně pravdivá, protože nejsem zázračný dědeček, který promění celou situaci a zbaví nás všech problémů. Vyřeší, co nás trápí – všechny otázky vztahu mezi státem a církví...

Já jsem tedy situaci velmi prožíval a říkal jsem, že se budu i bránit, protože cítím svoji povinnost vždycky dokončit svou práci. Také jsem si byl vědom skutečnosti, že náš biskupský sbor – často kritizovaný mnohými věřícími včetně mojí osoby – za dvacet let náročné práce přestal být tažen takovou entuziastickou energií. Sám jsem měl pocit, že během dvaceti let svobody a nových možností už stihla vyrůst celá generace, a že by bylo dobré najít člověka, který má tyto nové životní zkušenosti a mohl načerpat více ze svobody. Nakonec převážil názor, že je na takovou změnu je potřeba ještě pět, šest let. Ale můžeme se nechat překvapit, že můj nástupce třeba už bude z té generace, která mohla více čerpat ze života v demokratické společnosti.

S kolika spolupracovníky byste rád pokračoval i v Praze?

Určitě bych si jich rád odvedl více, než by bylo zdravo. Kromě jiného by to ale asi nesli špatně pracovníci pražského arcibiskupství, protože by to vypadalo, že jim vyjadřuji nedůvěru, a to nelze.

Pravděpodobně odejdu pouze se dvěma spolupracovníky – ceremoniářem, z toho důvodu, že bych rád, aby zde byl k dispozici člověk, který se plně bude moci věnovat důležité práci kolem událostí v katedrále, kolem pořadatelských... A to není nedůvěra k současnému ceremoniáři a sekretáři P. Tomáši Roulemu, ale samotná agenda sekretáře je velice náročným a zodpovědným úkolem. Já jsem skutečně vděčný, že zůstane na tomto místě, abych tam nebyl jako Alenka v říši divů, ale práce sekretáře a ceremoniáře je podle mého soudu pro dva lidi. A druhá spolupracovnice je sestra Dominika, která zná mou osobní agendu. Nepatří to přímo k výkonu biskupské funkce, ale souvisí se vztahy s řadou lidí, se kterými jsem v kontaktu, umělci, literáty, dominikány, přáteli, nejbližší rodinou... Sama ošetřovala mou maminku před smrtí a pomáhala organizovat mnoho věcí v diecézi.

Snažím se, aby můj odchod oslabil diecézi co nejméně, protože si vážím práce, kterou pracovníci a spolupracovníci v diecézi za léta v diecézi vybudovali.

Co jsou důležité úkoly pro Vašeho nástupce?

To nebude objektivní. Já bych samozřejmě nejraději odpověděl, že jeho úkol je, aby pokračoval v tom, co jsem dělal a dokončil, co jsem nedodělal. Lhal bych, že si to nepřejí.

Myslím, že mu zanechávám určitý tým spolupracovníků, kteří ho budou informovat, co jsme dělali. A věřím, že jsem měl spolupracovníky, kteří se nemuseli bát říkat pravdu do očí, že mu řeknou také, co se nám nedařilo a možná že mu řeknou o nějakých věcech, které jsem mohl dělat líp. A budou mu potom oporou, aby on šel tou cestu, kterou bude vidět sám do budoucna jako nejlepší. Ale rád bych, aby ten náš nástupce (mluvím i za mé předchůdce) šel cestou, která bude srozumitelná pro Východočechy, pro jejich tradici a aby diecézi více integroval v kontextu současné Evropy.

Barbora Hronová

Autor fotografií: Luděk Bárta

Postní duchovní obnova Tammím

aneb víkendový nálet zatoulaných ovce
z celé ČR na pražský arcibiskupský seminář!

Je pátek 5. března, jedu vlakem, obličej přilepený na skle a v hlavě se mi rojí představy o nadcházejícím víkendu. Těším se, že poznám nové přátele z řad bohoslovců i nebohoslovců, poprvé v životě budu přespávat v semináři, těším se na výbornou kuchyni, o které jsem už hodně slyšel, ale hlavně na to, že se zastavím a celý víkend věnuji Pánu a On třeba něco věnuje mně...

Běhající kolárek

Jsem moc rád, že konečně na tuto obnovu jedu. Hodně k tomu přispělo, že obnova je i pro kluky, kteří nepřemýšlejí o kněžství. Takže vím, že se nás tam z jilemnického vikariátu sejde sedm.

Vítá nás „běhající kolárek“, aneb Tomáš van Zavřel, bohoslovec 5. ročníku, který je hlavním organizátorem této akce. Následují informace, modlitby a setkání po skupinkách, které jsou rozdělené podle věku. Podle očekávání jsem byl zařazený do skupinky pro nejstarší aneb důchodci za životní jistoty! Zde nám dva bohoslovci vydávají své svědectví o jejich rozhodnutí jít za Kristem v kněžství. Honza, kterému je 44 let, byl zástupcem velitele na policejní stanici a mohl být brzy ještě povýšen, ale volání Pána, kterého poznal nedávno, bylo silnější.

Červený až po uši

A už tu máme sobotu a na co se v ní můžeme těšit? Jsme zde na duchovní obnově, tak především na „pořádné nášup“ duchovna ve formě společné i soukromé modlitby, adorace, mše svaté a zamyšlení nad Písmem apod. Mezi 11. až 13. hodinou si můžeme vybrat, jestli čas strávíme prohlídkou arcibiskupského paláce, nebo je možno se protáhnout při fotbálku, či se jít pomodlit na Strahov křížovou cestu.

Já jsem měl to štěstí a nacpal jsem se mezi prvních dvacet zájemců na prohlídku arcibiskupského paláce. V kapli jsem si „omylem“ sedl na místo, kde se modlívá kardinál Vlk. Když jsem se to dozvěděl, tak jsem hned zčervenál.

Statečný muž je zranitelný!

Odpoledne nás čekají velice zajímavé tématické dílny. Populární se stala především „Mají policisté nesmrtelnou duši?“, kterou vedl policista z jednotky rychlého nasazení. Ale nezůstala samotná. Je zde také možnost nacházet nové formy modlitby, či obdivovat příběh mučedníka komunistického režimu P. Toufara z Čihoště. „Statečný muž je zranitelný!“, tvrdí Jožka Gumenický ve své skupince, kde se zamýšlí nad zranitelností muže v pohledu mužské spirituality, František Žák nabízí virtuální pouť do Santiaga de Compostely. A jaký je pohled církevních dokumentů na rodinu a manželství? Další zajímavá skupina a já nevím, co si mám vybrat... A hele, ona je zde ještě jedna s „tajuplným“ názvem: Chceš si na jaře podat přihlášku do semináře? Moje odpověď zní: „Já jsem ji už podal, ale asi je to moje povinnost tuto

Prohlídka prostor arcibiskupského paláce v Praze,
Autor: Matěj Štírek

skupinku navštívit.“ A hádejte, co první udělal pan rektor, když začala tato skupinka? Vytáhl kartu bohoslovce a my se mu pěkně upsali.

Říše snů?

Zdá se mi, že jsem v říši snů... Bohužel se nesetkávám s mnoha věřícími kluky, kteří by hlouběji prožívali svoji víru, a zde jich mám skoro sto! O tom, že si někdo chce podat přihlášku do semináře čtu jenom v té nejodvážnější sci-fi literatuře a teď je nás u rektora semináře **SEDM!!!** statečných mužů, kteří možná dostávají veliký dar povolání. Když se dozvím, že pět z nás pochází z hradecké diecéze, musí mi už podávat rektor Mons. Artur Matuszek židli, protože to už neustojím! Prý také biskup Baxant hlásil další dva kluky ze své diecéze, já vím také o jednom z českobudějovické diecéze, takže do konviktu by nás mohlo jít deset. Bohu díky!

Celou dobu setkání jsme mohli využít k duchovním rozhovorům a ke svátosti smíření. Večerní mši svatou sloužil pomocný biskup pražský Mons. Karel Herbst. Následovala beseda, kde snad každého pan biskup svými vtipnými odpověďmi rozesmál. „Otče biskupe, jaké jídlo máte rád?“ „... no když na arcibiskupství uvaří něco co vypadá, že by mohlo být k jídlu, tak jdu tam. Jinak si vařím sám a moje pravidlo je, že to musí být uvařené do 20 minut. Takže rád jím brambory na loupáčku. To je panečku добрota!“

Zatoulaná ovce

Neděle směřovala k vyvrcholení našeho setkání, k oslavě zmrtvýchvstání Páně, které jsme si připomněli při nedělní mši svaté. Během svého kázání pan rektor zmínil, že bychom se měli zaměřit na to, jestli využíváme čas, který zde na zemi od Boha máme.

Celé setkání se také „točilo“ kolem pověstné ztracené ovce, z které má pastýř, když ji najde, větší radost než z těch devadesáti devíti. Spirituál P. Zdeněk Wasserbauer se tématu věnoval především v sobotu dopoledne, kdy tři verše z Lukášova evangelia rozebíral více jak hodinu a nuda to v žádném případě nebyla! (Lk 15,1-7)

Tuto duchovní obnovu bych doporučoval každému klukovi, kterému není lhostejný dar víry a který by se chtěl více přiblížit Kristu, zastavit se v postní době a poznat trochu seminář, lidí v něm a najít nové přátele z celé ČR.

Jan Lukeš

ROK KNĚŽÍ

KNĚZ NA VENKOVĚ

Zmizelý svět?

Snad každý z nás si z hodin českého jazyka odnesl znalost Rairova díla *Zapadlí vlastenci*. Autor v něm vystavěl literární pomník venkovským učitelům a kněžím, kteří se starali o probuzení zájmu o český jazyk v období národního obrození. Při bližším pohledu zjistíme, že česká literatura nabízí opravdu přehršel postav venkovských kněží, s jiným prostředím kněžského působení jako by se snad ani nepočítalo. Na jedné straně se není čemu divit. Po staletí představovala vesnice základní formu osídlení. Ve druhé polovině 18. století byla dobudována farní síť tak, aby rovnoměrně obsáhla celé území státu. Postupující průmyslová revoluce a s ní spojený přesun obyvatelstva do měst, začaly stávající systém duchovní správy pozvolna nahlodávat. Společenské změny sice neušly pozornosti církevní hierarchie, ale ta k nim zaujala spíše odmítavé stanovisko. Mizejících tradic venkova si všimli také četní umělci. I oni zaujali spíše obrannou pozici a venkovský prostor začal být považován za oázu, kterou je nutno ubránit před destruktivním vlivem moderní civilizace. Dobré příklady tohoto postoje můžeme nalézt v bohaté tradici selského románu 19. století. Na ně v období první republiky navázalo literární hnutí ruralistů. Přestože se jednalo o talentované literáty, ani oni se někdy neubránili pokušení schematicky stavět do protikladu zkaženost městského prostředí a tradiční hodnoty venkova. Pomyslná pevnost byla nakonec přece jen ztečena. Násilná kolektivizace zemědělství po komunistickém puči definitivně změnila životní prostředí venkova s dopadem na všechny sféry života. Krátkodobá euforie těsně po pádu komunismu nic nezměnila na skutečnosti, že se k dřívějším formám života na vesnici nelze vrátit. Na tuto změnu musí přirozeně reagovat také systém církevní správy. Byť reformní kroky v podobě slučování farností, budí mnohdy odpor, jsou prostě nezbytné. Realita opuštěných venkovských kostelů a far je až příliš výmluvná... Nicméně nemůžeme paušalizovat. Kněží zůstávají na venkově stále přítomní. Jen se formy jejich práce proměňují. Jak tedy žijí dnešní zapadlí vlastenci? Odpověď můžeme nalézt třeba v Dolní Čermné.

Josef Roušar

Narodil se v Litomyšli, dětství prožil v Nových Hradech u Skutče a v Proseči. Po maturitě se rozhodl pro studium teologie na olomoucké univerzitě. Jako jáhen působil v České Třebové. Na kněze byl vysvěcen v roce 2007. Následovaly dva roky kaplanování v Jičíně. V srpnu roku 2009 byl ustanoven administrátorem v Dolní Čermné.

Můžete charakterizovat své nynější působení?

Dolní Čermná je tradiční venkovskou farností. Nachází se v žambereckém vikariátu v podhůří Orlických hor mezi městy Letohrad a Lanškroun. Její tvář ovlivnili kněží, kteří zde léta působili a zanechali zde hlubokou stopu. S plody jejich práce se stále setkávám. Jak se říká: „Jeden zasel a jiný zase sklízí.“ Musím říci, že duchovní život místních křesťanů se nedělní mší svatou zdaleka nevyčerpává. Budova fary je jedním z živých míst obce – na výuku náboženství sem dochází středoškoláci, jednou za čtrnáct dní přicházejí maminky s malými dětmi, probíhají zde také schůzky ministrantů či společenství mládeže, v zimním období jsou oblíbené biblické hodiny pro dospělé. Ve farnosti funguje několik pěveckých sborů – dětská schola, schola mládeže a chrámový sbor s hudebníky. V okolí proslul farní šachový turnaj. Farnost spravuje také poutní kostel Narození Panny Marie ležící na Mariánské Hoře nedaleko obce. Je to skutečně nádherné místo, které je pro nás požehnáním a pro svoji malebnost je vyhledáváno nejenom věřícími. Vše výše uvedené by se samozřejmě neobešlo bez pomoci ochotných farníků.

Jak žije současná venkovská farnost, dají se vypořádat rozdíly oproti situaci ve městech?

Hoďně záleží na tom, v jaké části naší diecéze se nachází. Jiná je situace u nás v okolí Čermné či na Vysočině a jiná v Polabí. Řekl bych, že u nás jsou lidé více otevření, ochotní se podílet na životě své farnosti nebo obce, cítí odpovědnost za společenské dění. Více se znají, zajímají se o sebe, pomáhají si... Existují mezi nimi pevnější vazby, což je dáno i tím, že jsou často nějakým způsobem příbuzní. Město mi připadá více anonymní, člověk není tak vidět, není tam taková soudržnost a potřeba lidí se sdružovat, lidé si vystačí sami, každý má své zájmy, koníčky a způsob, jak trávit svůj volný čas. Na druhou stranu se dnes již rozdíl mezi životem na vesnici a ve městě smazává. Mám na mysli úroveň bydlení, dostupnost informací, způsob oblékání apod. Vesnice dneška je zkrátka něco jiného než venkov před čtyřiceti lety.

Co lidová zbožnost podle vzoru Babičky Boženy Němcové? Dá se s ní ještě setkat?

Myslím, že dnešní starší generace už vyrůstala v jiných podmínkách, které je pochopitelně ovlivnily. Dostalo se jim jiného vzdělání, formovaly je jiné události, což se promítá v různých sférách života, a tedy i ve vztahu k Bohu. Tak se pochopitelně mění vnější projevy víry. Jedna věc je samotný niterný vztah, který nelze tak snadno vypořádat, a druhá věc je způsob, jakým je tento vztah prožíván. Lidová zbožnost hrála a do jisté míry hraje stále na venkově svoji úlohu. Často se na ní hledí skrz prsty, protože ji vnímáme jako něco, co je již zastaralé. Problém může být v tom, že nám někdy připadá tzv. lidová zbožnost jako souhrn převzatých forem jednání, bez hlubšího, osobnějšího vztahu. Což může být někdy pravdou, ale také nemusí. Do nitra člověka nevidíme, a to, co se nám lidem zdá prosté, někdy naivní, může mít u Pána velkou cenu. Dá se ocenit její zakotvenost v jisté tradici – kulturním prostředí dané oblasti. Nebezpečí naopak spatřuji v jisté vnějškovosti a v chápání jistých skutečností víry pověřivě.

Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Duben 2010

Mons. Dominik Duka, OP

1. 4.	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zeleného čtvrtku
2. 4.	7.30	HK, katedrála Svatého Ducha, ranní chvály
	18.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velkopáteční obřady
3. 4.	7.30	HK, katedrála Svatého Ducha, ranní chvály
	20.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velikonoční vigilie
4. 4.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zmrtvýchvstání Páně
	17.30	HK, katedrála Svatého Ducha, nešpory
5. 4.	18.00	Kutná Hora-Sedlec, poutní mše sv.
6. 4.	11.00	HK, nemocniční základna, setkání s vojáky
	14.00	HK, LF UK, jednání vědecké rady
7. 4.	10.00	HK, biskupství, rozloučení se zaměstnanci
10. 4.	10.00	Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, mše sv. – intronizace do úřadu pražského arcibiskupa

Mons. Josef Kajnek

3. 4.	19.00	Pardubice, sv. Bartoloměj, velikonoční vigilie
4. 4.	17.30	HK, katedrála Svatého Ducha, nešpory
5. 4.	18.00	Kutná Hora-Sedlec, poutní mše sv.
10. 4.	10.00	Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, mše sv. – intronizace Mons. Dominika Duky, OP do úřadu pražského arcibiskupa
11. 4.	8.00	HK, kostel Božského Srdce Páně, mše sv.
12. 4.	10.00	HK, biskupství, schůze vikářů
	14.00	HK, biskupství, sbor poradců
15. 4.	17.30	Praha, Arcibiskupský seminář, mše sv. pro bohoslovce
16. 4.	14.00	Ronov nad Doubravou, mše sv., 60 let kněžství R. D. Josefa Mokrého
17. 4.		Vysoké Mýto, diecézní setkání ministrantů (15.30 Knířov – mše sv.)
18. 4.	10.00	Korouhev, biřmování
19. - 21. 4.		Praha, 80. plenární zasedání ČBK
24. 4.	10.00	Libice n. C., poutní mše sv.
	17.30	Dolní Dobrouč, mše sv.
25. 4.	10.00	Kláštepec n. O., biřmování

Mons. Karel Otčenášek

1. 4.	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zeleného čtvrtku
2. 4.	18.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velkopáteční obřady
3. 4.	20.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velikonoční vigilie
4. 4.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zmrtvýchvstání Páně
	17.30	HK, katedrála Svatého Ducha, nešpory
10. 4.	10.00	Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, mše sv. – intronizace Mons. Dominika Duky, OP do úřadu pražského arcibiskupa
13. 4.	8.00	HK, biskupství, mše sv. pro kurii a oslava 90. narozenin

OSOBNÍ ZPRÁVY

Jubilea duchovních v měsíci dubnu

Výročí narození:

7. 4.	45 let	Mgr. Václav Tobek, administrátor v Borové
9. 4.	70 let	Mgr. Václav Černý, farní vikář v Kostelci nad Orlicí
13. 4.	90 let	Mons. ThLic. Karel Otčenášek, PaedDr.h.c., arcibiskup, emeritní biskup královéhradecký
13. 4.	55 let	Rudolf Zahálka, farář v České Bělé
13. 4.	40 let	ThLic. Vojtěch Brož, spirituál Biskupského gymnázia v Hradci Králové
19. 4.	71 let	Mgr. Václav Hušek, výpomocný duchovní v Rokytnici nad Jizerou
19. 4.	45 let	Mgr. Pavel Mistr, děkan ve Vysokém Mýtě
20. 4.	60 let	P. Jiří Štorek, SDB, administrátor excurrento v Trstěnicích
21. 4.	86 let	P. Jaroslav Kopecký, SDB, kněz salesiánské komunity v Sebranicích u Litomyšle
22. 4.	40 let	ThMgr. Krzysztof Bzdyrek, administrátor v Teplicích nad Metují

Výročí kněžského svěcení:

16. 4.	60 let	Josef Mokřý, farář v Ronově nad Doubravou
16. 4.	60 let	ThDr. Václav Zemanec, emeritní kanovník Katedrální kapituly při chrámu Sv. Ducha v Hradci Králové, emeritní děkan v Jilemnici
24. 4.	5 let	P. Mgr. Martin Jílek, SDB, farní vikář v Mladočově
29. 4.	15 let	P. ThLic. Pavel Čáp, SDB, farní vikář v Litomyšli

Ustanovení:

P. František Beneš, SDB – administrátor Litomyšl
od 18. 2. 2010 administrátorem excurrento in materialibus v Bělé nad Svitavou a ve Svojanově – statutárním zástupcem uvedených farností

Bc. Th. Erik Tvrdý – administrátor Svojanov
od 18. 2. 2010 administrátorem in spiritualibus ve Svojanově
a administrátorem excurrento in spiritualibus v Bělé nad Svitavou

P. Mgr. Bernard Jiří Špaček, OP – administrátor Horní Sloupnice
od 1. 3. 2010 administrátorem excurrento v Českých Heřmanicích

Mgr. Ing. Josef Macháček – administrátor – jáhen Rudoltice
k 28. 2. 2010 ukončeno ustanovení k jáhenské službě v Koclířově
u Svitav

Modlitba za nového biskupa

Otec arcibiskup Dominik Duka, OP prosí o modlitby za sílu a dary Ducha Svatého pro své nové poslání a také vyzývá k modlitbám za svého nástupce ve službě diecézního biskupa v Hradci Králové. Kněžím doporučuje při vhodných příležitostech používat ke slavení eucharistie formulář Českého misálu „Za dobrou volbu papeže nebo biskupa“ a mše svaté sloužit také na tento úmysl. Do farností byly také počátkem března distribuovány letáčky s tímto textem modlitby za nového královéhradeckého biskupa.

Bože, věčný pastýři,
ty sám ustavičně řídíš a chráníš svou církev,
vyslyš naše prosby a dej,
ať se naším novým biskupem stane ten,
kdo se ti líbí svatostí života
a bude se o tvůj lid starat
s apoštolskou horlivostí a láskou.
Pošli nám, prosíme, takového pastýře,
který zná své ovce a dává za ně svůj život.
Ty sám, Pane, ukaž, koho sis vyvolil,
aby nás jako náš nový biskup
učil žít podle evangelia
a ukazoval nám cestu k tobě.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pane Ježíši Kriste,
svěřujeme ti jmenování
našeho nového biskupa a prosíme,
veď mysl Svatého otce i všech,
kteří nesou za tuto volbu odpovědnost.
Dobrý Pastýři,
dej nám takového pastýře, který se tobě líbí,
který tě bude následovat kamkoli půjdeš
a povede nás skrze tebe k Otci.
Neboť ty jsi živ a vládneš na věky. Amen.

Liturgický kalendář

4. dubna - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. čtení: Sk 10,34a.37-43

Žalm: Žl 118(117)

2. čtení: Kol 3,1-4

Evangelium: Jan 20,1-9

11. dubna - 2. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 5,12-16

Žalm: Žl 118(117)

2. čtení: Zj 1,9-11a.12-13.17-19

Evangelium: Jan 20,19-31

18. dubna - 3. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 5,27b-32.40b-41

Žalm: Žl 30(29)

2. čtení: Zj 5,11-14

Evangelium: Jan 21,1-19

25. dubna - 4. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 13,14.43-52

Žalm: Žl 100(99)

2. čtení: Zj 7,9.14b-17

Evangelium: Jan 10,27-30

Úmysly apoštolátu modlitby

Duben 2010

Všeobecný úmysl:

Aby trvalá úcta, tolerance a dialog mezi věřícími všech náboženství překonávaly každé pokušení k fundamentalismu a extremismu.

Misijní úmysl:

Aby Duch svatý povzbuzoval pronásledované křesťany k vytrvalosti, s níž by věrně svědčili o Boží lásce k celému lidskému rodu.

Úmysl našich biskupů:

Aby církev v každém věřícím vnášela ducha pravdivé naděje a přesvědčivé radosti do společnosti zmítané nejistotami.

Diecézní teologický institut Doctrina christiana

17. 4. 2010, Hradec Králové – Nové Adalbertinum

9.00 **PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.:**

Dějiny inkvizice

11.00 **ThLic. Tomáš Kotrlý Th.D.:** Úcta k zesnulým
a teologická východiska křesťanského pohřbívání

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **10. 4., 8. 5., 12. 6.**

Program:

8.45 svatý růženec – rozjímavý

9.30 mše svatá

10.15 výstav NSO – soukromá adorace

12.00 společná adorace

13.00 aktuální rozhovor

14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou

(vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1,

tel.: 731 604 214, 723 970 336,

e-mail: cihost@seznam.cz

<http://www.cihost.webnode.cz>

Dohalice

Koncert skupiny slovenské skupiny **Gesto**, 4. 4. 2010
v 15.00 hod., farní zahrada v Dohalicích, vstup volný,
více informací na tel.: 736 778 277 Daniela Němcová,
www.gestogospel.sk

Hoješín

Noční adorace

Termíny: 1.- 4. 4. – velikonoční triduum, 7.- 8. 5., 4.- 5.
6., 2.- 3. 7., 6.- 7. 8., 3.- 4. 9., 1.- 2. 10., 5.- 6. 11.,
10.- 11. 12.

Velikonoce v klášteře – 1. 4. 2010 – 5. 4. 2010

Obřady svatého týdne: Květná neděle 8.00 hod., Zelený
čtvrtek 18.00 hod., Velký pátek 18.00 hod., Bílá sobota
19.00 hod., Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 10.30 hod.,
Pondělí velikonoční 8.00 hod.

Srdečně zvou Školské sestry OSF a bratr Michal, OFM.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676
181, mobil: 723 180 121

Den díkůvzdání církve a vlasti

U příležitosti 90. narozenin otce arcibiskupa Karla Otče-
náška a výročí 65 let kněžství a 60 let jeho biskupské
služby proběhne 1. května 2010 v Hradci Králové v kated-
rále a na Velkém náměstí Díkůvzdání církve a vlasti. Rám-
cový program: 10.00 hod. kostel Panny Marie – modlitba
za církev a vlast; 12.00 hod. katedrála Svatého Ducha
– slavná mše sv., slavnost Díkůvzdání na hlavní tribuně
na Velkém náměstí s jubilanem ve 14.00 – 15.15 hod.;
pro širokou veřejnost pohoštění na Velkém nám. Ukončení
programu v 16.00 hod. v kostele Panny Marie.

Poutní centrum

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a Školské sestry OSF Slati-
ňany si vás dovolují srdečně pozvat na Modlitby za kněžská
a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní
kapli, Nádražní ul. č. 153 (asi 200 m od nádraží)

Termíny: 10. 4., 8. 5., 12. 6., 10. 7., 14. 8., 11. 9., 9. 10.,
13. 11., 11. 12.

Program:

9.30 modlitba sv. růžence

10.00 mše sv.

10.45 adorace

11.15 občerstvení

11.45 křížová cesta

20.00 noční adorace

ČKA Chrudim

Místní organizace ČKA v Chrudimi Vás srdečně zve na
přednášku Andreje Šumbery, restaurátora českých koru-
novačních klenotů a relikviáře sv. Maura, Svatováclavská
koruna – symbol Českého státu. Uskuteční se dne 20. 4.
2010 v 18 hodin v přednáškové síni Vodních zdrojů, U
Vodárny 137, Chrudim.

Libice nad Cidlinou

24. 4. 2010 pouť za povolání ke kněžství a zasvěcenému
životu ke sv. Vojtěchu a sv. Radimovi

Program:

od 10.00 hod. kostel sv. Vojtěcha, mše sv., hlavní celebrant
a kazatel Mons. Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský
12.00 hod. slavníkovské hradiště, setkání a modlitba u sou-
soší sv. Vojtěcha a sv. Radima za nová duchovní povolání

Informace: Poutní centrum, mobil: 731 598 752

nebo e-mail: poutnik@diecezechk.cz.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 1. 5.

Program: 14.00 přednáška: **P. SCLic. Tomáš Hoger, OPraem.:** Máj – měsíc Panny Marie; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv., celebruje: J. M. Bronislav Ignác Kramár, O.Praem.

Termín: 5. 6. Host: **P. doc. ThDr. Pavol Jozef Leščinský PhD., OPraem.:** Starý zákon

Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum, Hradec Králové

Ve čtvrtek 15. dubna 2010 povede Tomáš Urban letos již druhé setkání věnované Shiatsu, tentokrát zaměřené na Makahu orgánovou sestavu. Půjde o nácvik strečinku včetně vzhledu do problematiky akupunktury. V průběhu besedy bude možno procvičit tuto sestavu, a proto by bylo vhodné, aby si účastníci přinesli volné pohodlné oblečení. Začátek v 10 hodin.

Na „čarodějnický rej“ zveme v neděli 25. dubna 2010 do Loděnice TJ Sokol na řece Orlici. V 15 hodin se účastníci v čarodějnických kostýmech setkají u Malšovické lávky a za doprovodu bubnů a přinesených hudebních nástrojů (poklice, řehťáčky, hrkátka) se průvod přesune k Loděnici. Zde se děti seznámí s historií této lidové tradice, budou na ně čekat tematické soutěže a nebude chybět ani „tanec čarodějnic“. V podvečer program završí opékání uzenin.

Ve čtvrtek 29. dubna 2010 přijdou pracovníci Intervenčního centra HK seznámit zájemce se službou a možnostmi pomoci osobám ohroženým domácím násilím v Královéhradeckém kraji. Začátek v 10 hodin.

Celostátní setkání animátorů

Od 15. do 21. srpna 2010 se uskuteční Celostátní setkání animátorů v Kroměříži. Tato akce je určena mladým lidem (16–30 let), kteří pracují s dětmi a mládeží ve farnostech, školách a různých zařízeních pro děti a mládež. Program je zaměřen na rozvoj osobnosti a posílení komunikačních, sociálních a pracovních kompetencí. Nabídka vzdělávacích aktivit od hledání odpovědí na otázky duchovního života až po metodiku práce s dětmi a mládeží. Cena 1600 Kč do 30. 4., při úhradě později je cena 2000 Kč. Máš-li finanční potíže, obrať se na DCM. Přihlášky poskytne DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@dieceze-hk.cz, tel.: 4 95 063 4 21 nebo www.csa2010.signaly.cz.

Pozvání na diecézní setkání dětí s biskupem

Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého zve děti ve věku 5 – 15 let na tradiční diecézní setkání, které se bude konat **v sobotu 15. května 2010 v Hradci Králové**. Obsah programu naváže na seznamování se s kulturou, vírou a životem církve tentokrát v 15. a 16. století, v období **renesance a reformace**. Dopolodní část programu tvoří interaktivní programy zaměřené na poznávání, prožitky a tvoření, z nichž si účastníci volí dle svého zájmu a naturelu (9 – 12 hod.). V odpolední části (13 – 15 hod.) se všichni společně setkají v kostele Panny Marie, kde program vyvrcholí společným slavením mše svaté s biskupem Josefem Kajnekem. Děti mohou doprovázet rodiče, katecheti, kněží nebo jiní průvodci. Účast na setkání je bezplatná, dětem bude poskytnuto zdarma pití a materiál k činnosti, svačinu a oběd je třeba si vzít s sebou. *Podrobný program je průběžně aktualizován na stránkách kc.diecezehk.cz.*

Springfest

Rád bych Vás pozval na třetí ročník krkonošského projektu SpringFest. Festival se bude konat 17. 4. v divadle Krkonoš ve Vysokém nad Jizerou. Začínáme v 18.00 hod. Letos nás navštíví kapely Bruska (alternative rock), Fadžitulikutulán (ska, reggae), Projevy radosti (psychedelic-hardcore) a tradičně Šatlava (rock, folk). Krom tradiční soutěže o paragliding a zajímavého doprovodného programu se můžete těšit na vzácné hosty. www.springfest.wz.cz.

Cetiletí

Je vám 20let a víc? Přijďte prožít víkend 14. – 16. května mezi své vrstevníky. Čeká nás společná modlitba, práce, zábava, odpočinek a nová přátelství. S sebou: spacák, přezůvky, doporučený příspěvek 200Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Více informací: www.vesmir.signaly.cz.

Klásterfest

Klásterfest III proběhne v sobotu 1. května 2010 na zahradě kláštera sv. Voršily v Kutné Hoře. Program začíná ve 12.00 hod., končí ve 22.00 hod. Vstupné 100 Kč/os., 200 Kč/rodina. Vystoupí Oboroh + Quonab Quartet, !On, Rain, My Way, Ryby Ryby, Vocativ, AMDG, Houby s Woc-tem, Studená Sprcha a KuKuKaKa. Po dohodě možnost zajistit ze soboty na neděli přespaní. Kontakt: kabala.kh@seznam.cz, www.klasterfest.estranky.cz

Modrý bál

Dne 1. května 2010 jste srdečně zváni na hravý majálesový extravagantní Modrý bál, který se uskuteční v Českých Heřmanicích. Zahájení v 19.55 hod. Hraje The Five Band. Vstupné 250 Kč (v předprodeji sleva - pište na: maritka@centrum.cz). Předprogram: divadelní představení Den a noc Matky Terezy. Kino Máj, Choceň. Začátek v 17.00 hod. Odjezdy autobusů: 19.00, 19.30 hod. A na neděli nabídka afterparty: rafty-sjíždění Orlice Kerhartice - Brandýs nad Orlicí. Více informací u Anny Kašparové, e-mail: anikasp@seznam.cz a Maritky Diblíkové, e-mail: maritka@centrum.cz.

Klášteřec nad Orlicí

Občanské sdružení Aliquantulum o.s. pořádá v termínu 25. 7. – 7. 8. 2010 křesťanský stanový tábor «Chaire» pro děti ve věku 9-14 let na malebné samotě u Klášterce nad Orlicí. Po celou dobu tábora je přítomen katolický kněz, smyslem tábora je děti posílit duchovně i fyzicky, proto součástí programu tvoří celotáborová hra s legendou, kondiční cvičení, hry i modlitba a bohoslužba. Cena tábora: 2500 Kč
Bližší informace: <http://www.taborchaire.cz>
Tel.: 777 829 250 (Miroslav Nedorostek)
e-mail: info@taborchaire.cz
Adresa: Aliquantulum o.s., V Lipkách 869, 500 02 Hradec Králové; Kněz: P. David Voprada (david@voprada.cz)

Ejlon

13. MIŠKA - Misijní Škola Animátorů

Termín: 16. – 18. 4. 2010; Lektor: P. Jiří Šlégr, národní ředitel pro Papežská misijní díla v ČR
Přijďte všichni, kdo máte rádi misie a chcete se tvůrčím způsobem zapojit do misijní pomoci potřebným. Zážitky z misijních cest, misijní videodokumenty, přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, praktický návod na pořádání misijních besed a setkání, velký výběr misijních materiálů... Těšíme se na Vás!

Krakonošova studna

Termín: 30. 4. – 2. 5. 2010; Lektor: Mgr. A. J. Erlebachová
Zveme holčičky, kluky (6 – 9 let) a jejich rodiče na společné prožití víkendu. Obyčejná studna je plná vody, ale co asi skrývá studna Krakonošova? Kdo má rád tajemství, dobrodružství, příběhy, povídky, záhady a nebojí se neznáma, ten se jistě rád dozví více. Čeká na vás cesta tam a zase zpátky, na jejímž konci se každý dozví leccos o Krakonošově studni, ale i nemálo o sobě.

Více informací a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel+fax 499 523 852, mobil 732 580 154 po-pá 8-14 hod., info@eljon.cz, www.eljon.cz.

Diecézní centrum pro seniory

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory pořádá:

10. 4. 2010 – dopravu z Hradce Králové do Prahy na Slavnostní pontifikální bohoslužbu při příležitosti převzetí úřadu pražského arcibiskupa Mons. ThLic. Dominikem Dukou OP

15. – 19. 4. 2010 – prodloužený tematický víkend pro animátory seniorů, Marianum – Janské Lázně – formační program pro animátory seniorů nebo vážné zájemce o pastorační práci se seniory

8. – 15. 5. 2010 – týdenní pobyt v krásném prostředí Krkonoš s kurzem angličtiny a duchovním programem – Marianum, Janské Lázně (novinka!), cena: 2900 Kč (dvoulůžkový pokoj, plná penze, služby lektora)

17. – 20. 5. 2010 – duchovní obnovu pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, cena: 1590 Kč (ubytování ve dvoulůžkovém pokoji a plná penze), Marianum – Janské Lázně

22. 5. 2010 – den úsměvu (III. den pro prarodiče a vnoučata), Vochtánka, Potštejn

31. 5. 2010 – den seniorů – Vranov u Brna, Křtiny

12. 6. 2010 – VI. diecézní setkání seniorů a jejich přátel – Hradec Králové (podrobný program bude zveřejněn v IKD č. 5/2010)

3. – 10. 7. – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus – Marianum, Janské Lázně

Podrobnější informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328, e-mail: dcs@diecezechk.cz, www.dcskhk.cz.

Vysoké Mýto

Diecézní ministrantské setkání se uskuteční 17. dubna 2010 ve Vysokém Mýtě. Setkání zahájíme společně v 9.15 hodin v děkanském kostele sv. Vavřince. Děti budou rozděleny do skupin podle farností a dopolední program prožijí v historickém městě, které bude připomínat biblický Jeruzalém. Odpoledne budeme společně putovat do nedalekého poutního kostela na Knírově (cca 3 km), kde setkání vyvrcholí v 15.15 hodin mší svatou. V případě nepříznivého počasí bude mše sv. sloužena ve 14.00 hodin v kostele sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Bylo by dobré, aby si ministranti přivezli ministrantské oblečení, jídlo na celý den a 20 Kč jako „mýtné“ (charitativní dar). Pití bude zajištěno. Počet ministrantů a ministrantek z farností prosím sdělte do 10. dubna 2010 na adresu ministrantihk@seznam.cz nebo na tel.: 736 150 147 (Pavel Hrodek). Bližší informace rád poskytnu na tel.: 777 339 233. Předem prosím o modlitbu za setkání.

Jan Uhlíř, arciděkan v Kutné Hoře

Drama o oběti a jejím smyslu

Někdy mají oběti násilí totalitních režimů smůlu hned dvakrát. Poprvé, když ho musí zažít na vlastní kůži, podruhé, když se jejich památky zmocní jiný totalitní režim, který si s tím prvním příliš nezadá. Je pravdou, že s druhým popisovaným případem již nic nenadělají, ovšem vliv na následující generace je nezpochybnitelný. V této situaci se ocitli občané nacisty vyhlazených obcí Lidice a Ležáky. Komunistická strana jejich odkazu mistrně využila a jakoukoliv zprávu o jejich osudu zatížila mocným nánošem propagandy. Neušly jí ani pietní úpravy míst a tamní expozice. Výsledkem je, že se v současné době na obě tragédie trochu zapomíná.

V šedesátých letech v rámci vlny válečné prózy vzniklo výjimečné literární dílo, které k lidické tragédii přistoupilo z poněkud jiného úhlu pohledu. Jedná se o prózu Františka Kře-

liny s názvem Každý své břímě. Všimá si osudů lidického faráře Josefa Štemberky, který, ač měl možnost, neopustil své farníky a zůstal s nimi až do jejich konce. Stylově je tato próza velmi různorodá, zahrnuje dialogy faráře s důstojníkem SS, objektivní podání děje, vnitřní monology postav, pasáže formou blízké divadelního scénáře. Hlavním smyslem textu není podat fakticky přesný obraz lidických událostí, ale v hlubší významové rovině předvést zápas dobra se zlem. Dramatizaci Křelinova díla zařadil do svého repertoáru také protagonista divadla jednoho herce, Miroslav Gabriel Částek. Naposledy jej předvedl ve středu 10. března v rámci setkání studentského klubu Salaš v Hradci Králové. Pěstovat národní mýty je vždycky ošidné, ale na druhou stranu nám nemůže uškodit nezaujatý pohled na některé okamžiky dějin českého státu. Můžeme v nich spatřit pozitivní příklad i pro dnešek.

Luděk Bárta

Splendissima basilica

V minulém roce byla dokončena dlouholetá rekonstrukce bývalého konventního chrámu cisterciáků v Kutné Hoře – Sedlci. Na skutečnost, že se jedná o jednu z architektonických perel naší diecéze, je zdejší farnost hrdá. I to přispělo k rozhodnutí vydat obrazovou publikaci, která jistě najde důstojné místo v knihovně každého zájemce o dějiny umění.

Slavnostní představení knihy se uskutečnilo v horní kapli hřbitovního kostela Všechny svatých den 25. února. V jeho rámci proběhla beseda s jejími autory, historikem umění Štěpánem Váchou, fotografem Liborem Teplým a grafikem Michalem Koubským. Knize popřál úspěch administrátor farnosti P. Pavel Tobek.

Čtivě napsaný text plasticky vykresluje bohaté a dramatické dějiny zdejšího cisterciáckého kláštera. Ten v průběhu doby poznal období nebývalé prosperity i naprosté zkázy. Sedlecký klášter představuje nejstarší založení cisterciáckého řádu v českých zemích. Mniši se tu usídlili v první polovině 12. století. Díky nálezu vydatných ložisek stříbra záhy nabývá klášter velkého bohatství a významu. Největší rozkvět prožívá na přelomu 13. a 14. století za opata Heidenreicha. Opat patřil k předním osobám na královském dvoře Václava II. a svojí diplomacií významně ovlivnil pozdější nástupnictví lucemburské dynastie na český trůn. Praktickým odrazem této mocenské pozice se stala právě stavba klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie, tedy podniku nemajícího co do nákladnosti i progresivního stylu francouzských katedrál v tehdejších Čechách obdoby. Zdravující ránu pro klášter znamenal útok husitských vojsk v roce 1421. Kostel i budovy kláštera byly vypáleny a jeho statky získala okolní šlechta. Přestože se zdejší mnišská komunita obnovila již v polovině 15. století, následující dvě století spíše jen živořila. Ke dočasnému obnovení dřívějšího lesku došlo po třicetileté válce. Role opata obnovitele připadla Jindřichu Snopkovi. Tím, že povolal architekta Jana Blažeje Santiniho přispěl k vytvoření unikátní architektury ve stylu barokní gotiky. Snopek aktivně sledoval tehdejší umělec-

ké proudy a snažil se získat ty nejlepší umělce. Proto v interiéru najdeme fresky Jana Jakuba Steinfelse či obrazy slezského malíře Michaela Willmanna. Rozsáhlá a nákladná stavební činnost však byla nad ekonomické síly klášterního hospodářství a konvent se ještě před svým zrušením na základě refo-

rem Josefa II. ocitá v tíživé situaci a je nuceně spravován z jiných klášterů. Po zrušení kláštera v roce 1783 je v prostorách konventu zřízena továrna na zpracování tabáku. Chrám se na počátku 19. století stává farním kostelem pro obce Sedlec a Malín. O mnoho radostnější nejsou jeho osudy ani ve minulém století. Opravy jsou minimalizovány, a přestože je od roku 1995 zapsán na seznam památek UNESCO, nachází se ve zuboženém stavu. O to větší radost udělá vývoj posledních deseti let, kdy byla provedena jeho celková obnova.

Jádrem publikace jsou samozřejmě fotografie. Brněnský fotograf architektury Libor Teplý dává ve své tvorbě přednost klasickému velkoformátovému přístroji před digitálním fotoaparátem a výsledek skutečně stojí za shlédnutí. Pozornost si zaslouží i moderní grafická úprava, která vytváří zajímavý protějšek k historické architektuře zachycené na snímcích.

Na závěr nezbyvá než výlet do Sedlce doporučit. Můžete zhodnotit jak výsledek rekonstrukce chrámu, tak novou knihu o něm. Publikaci Splendissima basilica si lze zakoupit při vstupu do katedrály.

Luděk Bárta

Radio Proglas v královéhradecké diecézi naladíte na frekvencích **93,3 FM z Pradědu** nebo **97,9 FM z Ještědu**. Vysílání naleznete také v nabídce kabelových společností po celém území České republiky, je možné připojit se přes internet nebo satelit. Informace najdete na www.proglas.cz. Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Radia Proglas přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

Vždy v pondělí ve 23.00 hodin očekáváme vaše telefonáty na takzvané **Noční lince**. Smyslem této relace je zastavit se ve všednodenním běhu života, nabídnout zamyšlení a úvahy, společně sdílet osobní radosti i starosti, poradit v řešení mezních situací... Linky bývají někdy tématicky zaměřené, jindy je posluchačům ponechán volný prostor. 12. 4. vás bude připraven vyslechnout a nabídnout povzbuzení ředitel Proglasu, P. Martin Holík.

Svět kolem nás je barevný a plný zajímavostí. Dětskýma očima se na něj díváme v relaci **Barvínek** v úterý od 16.00 hodin a v sobotní repríze od 9.30 hodin. Podtitul prvního dubnového Barvínu 6. 4. zní „Princezna v oblacích“. Popovídáme si s Veronikou Zelinkovou, bývalou letuškou, o krásách i povinnostech, které s sebou toto povolání nese. Každoroční expedice zástupců Papežských misijních děl měla letos svůj cíl v jihoamerickém Surinamu a Guayaně. O dojmy z cesty se rozdělí redaktor Proglasu a ostřílený cestovatel, Filip Breindl, a to 13. 4. Telefonické riskování je na programu 20. 4. Dubnový magazín Barvínu je připraven na 27. 4. Představíme CD skupiny Kořata a jejich tygři, podíváme se na nejvzdálenější objekty sluneční soustavy a seznámíme se s dalším ze „sta českých nej“.

Oktáva, to je pořad přinášející informace o aktuálním dění v oblasti vážné hudby. Na programu je vždy v pátek od 16.55 hodin. 2. 4. přivítáme u mikrofonu muzikoložku Mgr. Jarmilu Mráčkovou, která představí vybrané skladby Bohuslava Martinů. 9. 4. přiblížíme přehlídku sborového zpěvu Bohemia Cantat. 16. 4. nabídneme pozvánku na mezinárodní hudební festival Pražské jaro 2010. 23. 4. vás pozveme na festival Concentus Moraviae. A konečně 30. 4. se přihlásí Pavel Smolek z pražského studia Kristián.

V obvyklém pátečním čase od 16.00 hodin přinášíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 2. 4. zařazujeme další část cyklu věnovaného modlitbě. Tentokrát se dozvíte, jak se modlí vincentini. Více vám prozradí sami řeholníci z komunity v Lošticích u Olomouce. 9. 4. se představí dvě nové tváře Proglasu, Janet a Veronika. Seznámí vás se svými vizemi a plány.

Sobotní vysílací čas v 19.15 hodin patří hudebnímu pořadu **Slyšte, lidé!** 10. 4. budou námětem pořadu muzikantské odchody. 17. 4. zachytíme profil zpěváka a kytaristy Petra Kocmana a 24. 4. nahlédneme do jazzového vydavatelství Animal Music.

Dveře do světa klasické hudby nám každou sobotu ve 21.20 hodin otevírá **Vstupenka na operu/operetu**. „Jenůfa neboli Káťa Kabanová“, tak se nazývá opera Leoše Janáčka, kterou si poslechneme během dvou večerů s datem 10. a 17. 4. Letos v květnu tomu bude již 170 let ode dne, kdy se narodil jeden z nejvýznamnějších skladatelů období romantismu, Petr Iljič Čajkovskij. Proto necháme o sobotách od 24. 4. do 15. 5. zaznít jeho slavnou operu Piková dáma. Hudbu vybírá redaktorka Klára Beránková.

Koncerty vážné nebo duchovní hudby vám mohou zpříjemnit nedělní večery od 20.30 hodin. 18. 4. je na programu jediné rozsáhlé dílo, a to skladba pro orchestr, sbor a sóla, napsaná na slavný Shakespearův námět. Jmenuje se Romeo a Julie a pochází z pera francouzského skladatele Hectora Berlioze.

LL – tato zkratka označuje dobročinné sdružení **Likvidace Lepry**. Jeho zakladatel a vedoucí, Jiří Holý, promluví o aktivitách, které toto sdružení vyvíjí na pomoc nemocným leprou a TBC v zemích třetího světa. Poslouchejte ve čtvrtek 1. 4. ve 22.00 hodin.

Velikonoce srdcem katedrálního faráře. Rozhovor s P. Janem Plačkem, farářem katedrály Božského Spasitele v Ostravě, vysíláme ve čtvrtek velikonočního týdne. Tento regionální pořad ze studia Hedvika naladíte ve čtvrtečním čase 8. 4. ve 22.00 hodin.

Olomoucké Centrum pro rodinný život slaví v letošním roce 20 let svého fungování. Proto mu spolu s redaktorkou Radkou Rozkovcovou věnujeme pozornost v úterý 22. 4. ve 22.00.

Ve čtvrtek 22. 4. ve 22.00 hodin se vypravíme na **návštěvu k sestrám Boromejkám ve Frýdku**. K mikrofonu pozveme matku představenou a především dobrou sestru, Vincentu Kořínkovou.

2. díl pořadu z českobudějovického studia Jan, který vysíláme 25. 4. ve 22.00 hodin, nás zavede na **Poutní místo Klokoty**. Můžete se těšit na informace o misijní činnosti kongregace oblátů Panny Marie. P. Jiří Můčka zavzpomíná na svou osobní cestu k oblátům a povpráví také o svém spolubratrovi, P. Romanovi Musilovi, jenž v současné době působí na ostrově Haiti, zničeném lednovým zemětřesením.

Kolpingové dílo ve Věžnici bylo založeno 17. 10. 2003 a v současnosti má 43 členů. Od svého vzniku se snaží o obnovu kulturních a společenských aktivit v obci. Vyvíjené aktivity zaměřují členové Kolpingové rodiny na dvě hlavní oblasti: leží jim na srdci obnova tradic a aktivní zapojení se dětí a mládeže do této činnosti, dále pak podpora kulturních a sportovních dovedností dětí. S předsedou organizace, Josefem Málkem si popovídá redaktor, P. Tomáš Rastislav Höger, O. Praem. K poslechu pořadu z královéhradeckého studia Vojtěch Vás pozveme v úterý 27. 4. ve 22.00 hodin.

29. 4. ve 22.00 hodin vyslechneme „**Svědectví dokumentů**“. Spolu s Doc. PaedDr. ThLic. Martinem Weisem, Th.D. z Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích pohovoříme o interních dokumentech StB, z nichž se dozvídáme pozoruhodné informace o tom, jak byli její agenti instruováni k proticírkevním akcím.

CHARITNÍ LISTY 4/2010

JAK SE ODRAZIT ZE DNA

Žijeme v právním státě a každý člověk má určitá práva a povinnosti. Není však v lidských silách vyznat se v propletení zákonů. Ne každý si může dovolit řešit svou situaci za pomoci právníka, resp. platit mu za jeho radu. A právě proto jsou tu např. občanské poradny. Pomáhají lidem s řešením jejich nepříznivých životních situací, a to formou bezplatného odborného sociálního poradenství.

Je nutné nezaměňovat občanskou poradnu s právní poradnou. Pracovníci poradny nejsou právníci, ale sociální pracovníci proškolení v různých oblastech práva. Podávají tedy pouze informace vycházející z příslušné právní úpravy. Mohou člověku podat vysvětlení a lidštější přeformulování předpisů a jiných dokumentů, které souvisí se situací klienta.

Jednou z těchto poraden je také charitní Občanská poradna Havlíčkův Brod. Služba poradny je poskytována formou poradenského rozhovoru. Na jeho základě zjišťuje poradce situaci klienta, jaké jsou jeho cíle (čeho chce dosáhnout, co změnit). Pak poradce předkládá možnosti řešení jeho situace a je jen na klientovi, jaké řešení si zvolí. Od poradce se

dozví, jaké může mít jeho volba důsledky. V případech potřeby poradce také pomáhá se sepsáním písemností a podání, s vyplňováním formulářů.

V praxi se stále častěji na naši občanskou poradnu obracejí lidé, kteří mají problémy s dluhy. Z daného důvodu poradna v loňském roce zrealizovala projekt „Dluhové poradenství a prevence proti dluhům“, za finanční podpory města Havlíčkův Brod. Cílem projektu byla především osvěta veřejnosti o rizicích zadluženosti a zvýšení finanční gramotnosti obyvatel Havlíčkova Brodu. Cíl byl naplňován nejen dluhovými poradenstvími, ale také uskutečněním 5 přednášek pro veřejnost a letákovou kampaní.

Jak se nedostat na úplné dno a jak se z něj případně odrazit?

Před tím, než se kdokoliv z nás rozhodne vzít si úvěr, tj. „zadlužit se“, měl by si vše dobře rozmyslet a položit si pár otázek. Např.: *Mám na to, abych si půjčil? Opravdu potřebuji danou věc? Nemůže mi půjčit někdo v rodině? Mám dostatek informací o daném úvěru, není příliš nevýhodný? Chci opravdu ručit svým domem?*

pokračování na str. 24

ZEPTALI JSME SE...

Gabriely Sebö – vedoucí projektu Adopce na dálku® z Diecézní katolické charity Hradec Králové.

Adopce na dálku® je v Čechách poměrně oblíbená, proč?

Asi proto, že relativně rychle vidíte výsledky. Člověk, který si adoptuje dítě, vidí, že za pár let vystuduje, sežene práci a zařadí se do společnosti. Někteří podporují „své“ dítě od školky, ale můžete si vybrat i starší dítě. Záleží na vašich možnostech. Adoptivní rodiče platí ročně min. částku 5000 Kč, z níž je hrazeno školné, uniforma, základní zdravotní péče, výlety, tábory a vánoční dárek. Projekt má pozitivní odezvu z obou stran – stále máme nové zájemce o adopci a nové indické děti, které se chtějí vzdělávat. Naprostá většina indických rodičů to vnímá jako velkou šanci pro své děti a jsou za to vděční.

Co pro indické děti znamená možnost chodit do školy?

Mohou sehnat dobré zaměstnání. Člověk bez vzdělání práci těžko shání a je odsouzen jen k nádeničině bez jistoty, že dostane zaplacen. Děti, které v Indii chodí do školy, mají už po 12 letech školní docházku určitou kvalifikaci – hoši jsou nejčastěji zaměřeni na počítače, dívky na krejčovské práce, vyšívání apod.

pokračování na str. 24

*Ilustrační foto z Občanské poradny Havlíčkův Brod.
Foto: archiv Oblastní charity HB*

Jak se odrazit... pokračování ze str. 23

Ideální je také zjistit, co nám vlastně trh za úvěry a půjčky nabízí, jaké jsou podmínky, výhody a nevýhody jednotlivých finančních produktů.

Pokud se přece jen rozhodneme vzít si úvěr, pak je nutné věnovat pozornost samotné smlouvě. Ta musí být uzavřena vždy **písemně**, každá ze stran musí dostat **originál**. Smlouvu je důležité přečíst si celou, nechat si na přečtení dostatek času, věnovat pozornost jejímu obsahu i všeobecným obchodním podmínkám! Pozor na to, že důležité pasáže mohou být napsány tím nejmenším písmem. Neměli bychom se nechat přesvědčit k podpisu pouze na základě ústních informací. Pokud nám nebude chtít dát druhá strana dostatek času na prostudování smlouvy, nebude se s největší pravděpodobností jednat o žádnou solventní společnost. **Nezapomínejme, že každý náš podpis je závazný!!!!**

V případě, že člověk začne mít problémy se splácením svých dluhů, tj. přijde o práci, je dlouhodobě nemocný, stane se invalidním a nebo mu jen dluhy začínají přerůstat přes hlavu, ale chce předejít exekuci, měl by si zachovat chladnou hlavu a začít jednat. Nejdříve je nutné

udělat si ve svých dlužích pořádek (komu a kolik dlužím). Rozdělit si dluhy podle důležitosti, např. přednost má nájemné, energie; poté si sestavit rodinný rozpočet, tj. přehled o příjmech a výdajích, kde je např. možné ušetřit, popřemýšlet o zvýšení příjmu (brigády, další práce na částečný úvazek). Vhodné je zkusit požádat o pomoc rodiny. V neposlední řadě je důležité okamžitě jednat s věřitelem. Vysvětlit mu celou situaci, požádat o odložení nebo snížení splátek, o konsolidaci půjček (tj. sloučení půjček a úvěrů dohromady a stanovení jedné měsíční splátky). Zkrátka je potřeba vyjednávat. Co by se určitě nemělo – řešit situaci dalšími půjčkami. Tzv. vytloukání klínu klínem rozjede pouze dluhovou spirálu.

Ve fázi exekuce už není řešení vůbec snadné a moc možností, jak se z ní dostat ven, není. Co však může člověk udělat – je nutné komunikovat s exekutorem, požádat ho např. o splátkový kalendář, tak má aspoň dlužník šanci, že nepřijde o majetek. Splátky, které dlužník navrhuje, by měly být co nejvyšší.

Novou možností, jak se odrazit ze dna dluhové pasti, je osobní bankrot – oddlužení. Tento způsob řešení by však měl být až tou poslední možností, jak situaci řešit. Je to

běh na dlouho trať a většina lidí ho nezvládne bez pomoci odborníka. Osobní bankrot je tu pro tzv. „**pochtivější dlužníky**“, kterým může pomoci zbavit se břemene dluhů a začít žít „s čistým štítem“. Dlužník, který chce požádat o oddlužení, si musí důkladně rozmyslet, zda je schopen splnit všechny podmínky pro povolení a splnění oddlužení. Jinak jde do rizika, že jeho úpadek skončí konkurzem. Konkurs = likvidace.

Když člověk přestane situaci sám zvládat, je třeba se nebát, obrátit se o pomoc na nějakou instituci, kde mohou pomoci. Bezplatné dluhové poradenství Vám poskytnou poradny naší královéhradecké diecéze, kontakty naleznete na www.hk.caritas.cz nebo jakákoliv občanská poradna www.obcanskeporadny.cz.

*Soňa Valová,
vedoucí Občanské poradny Havlíčkův Brod*

KONTAKT:

**Oblastní charita Havlíčkův Brod
- Občanská poradna HB
B. Němcové 188
580 01 Havlíčkův Brod
tel.: 569 425 630, 777 736 048
e-mail: poradna@charitahb.cz**

Zeptali jsme se... pokračování ze str. 23

Jak funguje registrace indických dětí a kolik jich máte v evidenci?

Děti do projektu vybírají naši indiští partneři v diecézích Bangalore a Belgaum na chudém venkově ve spolupráci se zástupci obcí a farářů. Bývají to ti nejchudší z nejchudších. Nyní máme přes 3000 adoptovaných dětí.

Máte přehled o komunikaci adoptivních rodičů s indickými dětmi?

Někde je komunikace úžasná, někdo zase napíše jen pozdrav k Vánocům, záleží na člověku a také na tom, jak je indické dítě zdatné v angličtině. Občas se nám přijdou někteří dárci pochubit nádhernými dopisy od dětí...

Jak Indové vnímají katolickou církev? Nemají pocit, že jsou násilně nuceni do našeho náboženství?

V první řadě musím říct, že lidi skrze projekt neobracíme na katolickou víru.

Pomáháme všem bez rozdílu vyznání a bez podmínky stát se křesťanem. Lidé v Indii vnímají katolickou církev pozitivně. Dříve či později na dveře biskupství zaklepe každý, kdo potřebuje pomoc. Podle slov arcibiskupa Morase z partnerské diecéze Bangalore nás takto berou už od dob kolonií a působení Františka Xaverského v Indii. Tehdy Indové vnímali přítomnost evropských kolonizátorů jako zotročování, ale na druhé straně misio-náři pro ně byli velkou oporou.

Jaké máte dojmy z monitorovací návštěvy Indie v listopadu 2009?

To je na dlouhé povídání. Krátce by se dalo říci: nic není problém, všechno je možné, ničemu se nedivím... Indie je velmi chudá země, chudoba je na každém kroku. Pro člověka z Evropy je příjezd tam kulturním šokem. Je to úplně jiný svět, než na co jsme zvyklí, lidé tam mají zcela jiné myšlení. Z mého pohledu tam chybí systém, řád, sociální rovina. Indové pomůžou své vlastní rodině, která je mnohdy velmi

široká, ale co je za ní, je nezajímá. A to je věc, kterou tam vnáší právě katolická církev – pomoc nad rámec své rodiny, pomoc člověku, který je vedle mě.

Takže přivést si sem indické dítě na prázdniny není dobrý nápad?

Nedoporučujeme to. To dítě zažije stejný šok, jako jsme zažili my příjezdem do Indie. Navíc je zde jazyková bariéra a zdravotní rizika – nejsou zvyklí na naši stravu, naše přírodní a kulturní podmínky.

Proč se pomáhá Indům, když tady máme dost svých chudých?

Myslím, že je potřeba obojí. Charita rozhodně víc pomáhá lidem tady v Čechách. Nemůžeme se však dívat jen na sebe, ale pomáhat i jinde, byť to je kapka v moři...

Ptala se Iva Marková z Oblastní charity Ústí n. O., která zajišťuje za podpory letohradské farnosti adopci několika indických dětí. Loni ukončili studium z 10 dětí 2 chlapci. Oba děkují dárčům za pomoc.

AKTUALITY

EU podporuje projekty Charity na pomoc cizincům

HRADEC KRÁLOVÉ: Letos Evropská unie opět finančně podpořila projekty Diecézní katolické charity Hradec Králové na pomoc cizincům a uprchlíkům. První z nich, projekt **Poskytování asistenčních služeb cizincům ze třetích zemí**, spolufinancuje **Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí**. Jeho cílem je efektivní poskytování komplexních asistenčních služeb cizincům, konkrétně příslušníkům třetích zemí (tj. mimo státy EU), aby se dokázali lépe adaptovat a integrovat do většinové české společnosti. Asistenční služby zahrnují vedle poskytování sociálního a právního poradenství také realizaci kurzu češtiny pro cizince. V roce 2010 tak mohou cizinci nově navštěvovat kurz češtiny pro začátečníky anebo pro pokročilé, podle jejich úrovně znalosti českého jazyka.

Další projekt, **Právní a sociální poradenství pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany s využitím tlumočnických služeb**, spolufinancuje **Evropský uprchlický fond**. Jeho cílem je efektivní poskytování komplexních asistenčních služeb žadatelům o udělení mezinárodní ochrany (dříve azylu) a posílení jejich sociální adaptability. Záměrem projektu je také usnadnit klientům přístup k právnímu a sociálnímu poradenství s využitím tlumočnických služeb, a to se zřetelem na vysoce zranitelné skupiny osob.

Oba zmíněné projekty realizuje Diecézní charita HK v rámci své Poradny pro cizince a uprchlíky, která působí na území královéhradecké diecéze. Poradna poskytuje cizincům sociální a právní poradenství, informace o právních předpisech ČR a EU v oblasti cizinecké problematiky a uprchlictví, dále také asistenci při jednáních na úřadech nebo v průběhu azylového řízení a další služby. Poradenské služby jsou poskytovány bezplatně ambulantní a terénní formou.

Sociální a právní poradenství poskytuje Diecézní charita HK také žadatelům o udělení mezinárodní ochrany přímo v Pobytovém středisku MV ČR v Kostelci nad Orlicí a organizuje pro ně zájmové aktivity, jako jsou řezbářská dílna, dílna ručních prací a hudební dílna. Oblastní charita Ústí nad Orlicí v Pobytovém středisku MV ČR zajišťuje služby sociálního šatníku. *(Jana Karasová)*

Blíže informace: na tel. 495 063 135, email: poradna.cizinci@hk.caritas.cz nebo v sídle Diecézní charity HK, Velké nám. 37, 500 01 Hradec Králové. Více také na www.hk.caritas.cz.

Autorské honoráře poputují do Hospice Anežky České

ČERVENÝ KOSTELEČ/PARDUBICE: V únoru ožilo foyer Východočeského divadla v Pardubicích uměním. Byla zde slavnostně zahájena vernisáž prodejní výstava obrazů Táni Dědourkové - Ludvíkové. Výtěžek z prodeje obrazů bude věnován Hospici Anežky České, který poskytuje komplexní péči těžce nemocným a umírajícím lidem. Není to první charitativní výstava paní Ludvíkové pro Hospic, podobná proběhla v roce 2007 v Hradci Králové. Vernisáž uvedl ředitel Východočeského divadla Petr Dohnal a tvorbu umělkyně návštěvníkům přiblížil člen výtvarného spolku Pardubice František Zálabský.

„Touto výstavou chci ze srdce poděkovat všem hodným lidem ze zařízení Hospic Anežky České v Červeném Kostelci. Svým profesionálním a ohleduplným chováním ulehčili pobyt a následně odchod ze života mému nemocnému tatínkovi a mamince byli oporou v tak smutné chvíli. Těmto lidem patří můj hluboký obdiv a dík nejen za mého tatínka, ale i další těžce nemocné pacienty, kteří neúspěšně prohráli boj s tak zákeřnou nemocí, jako

pokračování na str. 26

KALENDÁŘ NA DUBEN

VELIKONOČNÍ VÝSTAVA

Velikonoční prodejní výstava rukodělných výrobků charitních středisek aj.

30. 3. – 1. 4.

Preghaus ve Vlašském dvoře

Kutná Hora

Otevřeno vždy od 9 do 16 hod.

Zakoupením vystavených výrobků podpoříte osoby se zdravotním postižením a další charitní projekty.

Pořádá: Oblastní charita Kutná Hora

BENEFIČNÍ KONCERT**SPIRITUÁL KVINTET**

11. 4. v 17 hod.

kostel sv. Mikuláše

Proseč u Skutče

Vstupné: 150,- Kč

Výtěžek koncertu bude věnován na výstavbu zázemí potravinové pomoci.

Pořádá: Farní charita Nové Hradky

BENEFIČNÍ KONCERT**PÍSNIČKÁŘI SOBĚ VOL. IV**

Účinkují:

SLÁVEK KLECANDR

Duo Carduelis (České Meziříčí)

Amnis (Mladá Boleslav)

Jarda Čížek (České Meziříčí)

12. 4. od 19 hod.

AC klub (ul. Heyrovského)

Hradec Králové

Minimální vstupné: 70,- Kč

Z výtěžku koncertu bude podpořeno Středisko rané péče Sluníčko Oblastní charity Hradec Králové, které pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi.

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové

POMOC PRO HAITI

Pomozte obětem ničivého zemětřesení 12. 1. 2010.

Finanční příspěvky na pomoc Haiti lze posílat na sbírkový účet
číslo: 35-1868350237/0100 u Komerční banky, VS 99999.

Do sbírky je možné přispět také odesláním

DMS HAITI na číslo 87 777.

Jedna DMS stojí 30 Kč, na pomoc Haiti tak přispějete 27 Kč. Veřejnou sbírku i humanitární pomoc provádí jménem Charity ČR Arcidiecézní charita Olomouc, která dlouhodobě poskytuje na Haiti rozvojovou pomoc.

Aktuální informace o pomoci Charity na Haiti a o stavu sbírkového konta najdete na
www.charita.cz a www.acho.charita.cz.

DĚKUJEME!

Autorské honoráře... pokračování ze str. 25

je rakovina. Vlídne slovo a ochota pomoci je pro ně samozřejmostí. Možná si ani neuvědomují, jak vzácné a milé je to pro pacienty a rodinné příslušníky. Děkuji všem, kteří koupili nebo koupí můj obraz. Autorské honoráře ze všech obrazů přijdou na to správné a potřebné místo do zařízení Hospic Anežky České," promluvila k přítomným vernisáže autorka obrazů paní Ludvíková. Slavnostní večer završila opereta Pomsta à la Netopýr.

„Děkuji výtvarnici paní Ludvíkové za její iniciativu ve prospěch těžce nemocných v našem zařízení, které si opravdu velmi vážím,“ říká Ing. Mgr. Miroslav Wajsar, ředitel Oblastní charity Červený Kostelec. „Paní Ludvíková pomáhá tam, kde je třeba, a způsobem, který je jí vlastní. Je také významnou představitelkou podporovatelů, kteří svým vlivem vtahují do konání dobra i ostatní.“

Prodejní výstavu můžete ve VČD Pardubice zhlédnout vždy půl hodiny před představením do 10. 4. 2010. Informace o koupi vybraných obrazů získáte na tel. 774 070 159. (Eva Wagenknechtová, www.ochck.cz)

Dětský karneval pomůže handicapovaným

POLÍČKA: Bezmála 300 dětí i dospělých se přišlo v neděli 14. 2. 2010 pobavit a zaskotačit si do společenského domu Jordán v Poličce na „Karnevalovou pouť“. Akci pořádala Oblastní charita Polička. Během tradičního karnevalu mohly děti nejen soutěžit a při tanci předvést své kostýmy, ale zhlédly také „Zimní pohádku“ v podání Divadélka JóJo. Stejně jako v minulých letech, tak i v tomto roce, podpořili návštěvníci karnevalu svou účastí nový projekt muzikoterapie pro klienty s mentálním postižením, kterým pomáhá Oblastní charita Polička. (**Štěpán Plecháček, www.policka.charita.cz**)

Foto: Luděk Popelka

Promýšlet svůj individuální plán

„Pročpak tu sedíš tak sám?“ zeptala jsem se jednoho 10letého návštěvníka Střelky poté, co byl objeven zamyšlený v taneční místnosti. „Promýšlím přece svůj individuální plán,“ zněla odzbrojující odpověď.

Co se skrývá pod tímto technickým názvem? Pojem Individuální plán (dále jako IP) je dnes již samozřejmou součástí sociálních služeb. Klienti jsou vedeni k samostatnému rozhodování o své budoucnosti, přebírají více zodpovědnosti za svou budoucnost než v minulých letech, přesně podle principu subsidiarity. Nastává intenzivnější mobilizace člověka oproti pasivnímu přijímání pomoci. Výsledkem je dlouhodobější a efektivnější účinek sociální pomoci.

Konkrétní příklad uvedu z našeho Nízkoprahového centra ve Dvoře Králové. Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti – to jsou volnočasové aktivity, skupinová práce, besedy, preventivní programy, doučování a právě realizace vlastních aktivit, tzv. IP – tvoří asi 70% činnosti NZDM Střelka.

Pokud bychom dětem a mládeži nabízel pouze „hotové“ činnosti, pravděpodobně se rádi zapojí. Pro jejich život je však daleko důležitější vlastní aktivizace. Podávají tedy návrhy na činnosti, které by rádi v klubu zrealizovali. Svůj nápad sdělují svému „klíčovému pracovníkovi“, ke kterému mají největší důvěru, a ten jim v této realizaci pomáhá. Příklady IP z našeho zařízení:

Chci zkusit pečovat 14 dní o zvířata v klubu.

Chci se naučit upéct sama bábovku.

Zkusím připravit miniškolu pro naše předškoláky.

Chci si polepšit známku z angličtiny.

Rád bych zorganizoval turnaj ve fotbálku.

Přála bych si zúčastnit se aktivně tanečního festivalu Romský talent v Praze.

Chci chodit týden venčit klubového psa Sama.

Chci složit zkoušky na počítač, abych ho mohl používat.

Připravím kamarádce dárek k narozeninám.

Rád bych si do konce měsíce našel práci.

Pracovník pomůže svému svěřenci např. v zajištění tělocvičny k nácviu tance, dodá malé ceny pro vítěze v air hokeji, dohlíží na bezpečnost práce v kuchyňce, nabídne své vědomosti v matematice atd.

IP se tak stává přípravou pro život. Není jen trávením volného času, volnočasovým kroužkem. Nízkoprahová centra jsou právem zařazována do sociální sféry. Aktivita, dobrovolnost, vedení k zodpovědnosti a samostatnosti zde hrají prvenství. Nikdo učený z nebe nespadl, proto se někdy návštěvníci Střelky s vymyšlením IP zapotí. Pro jiné je to už hračka. Rádi objevují nové možnosti a s netrpělivostí očekávají, zda jejich nápad klíčový pracovník přijme. Kupříkladu z usilovného přemýšlení již zmíněného návštěvníka vznikl plán naučit se hrát na kytaru. A vyšel mu.

sestra Dagmar, Farní charita Dvůr Králové

Projekt je financován z ESF a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Ohlédnutí za působením biskupa Mons. Dominika Duky, OP v naší diecézi

Eucharistický kongres v roce 2002 byl velkou manifestací křesťanské víry, Autor: Marie Zimmermannová

Dominik Duka udržuje velmi dobrý vztah s minulou i současnou hlavou státu. V roce 2007 navštívil prezident Václav Klaus Broumov a nenechal si za doprovodu otce biskupa ujít prohlídku slavného benediktinského kláštera, Autor: Pavel Kavalír

K Týdnu modliteb za jednotu křesťanů patří setkání biskupa s představiteli ostatních křesťanských církví, Autor: Luděk Bárta

Obnovená tradice svatovavříneckých poutí na Sněžce je příležitostí k setkání biskupů ze sousedních zemí, Autor: Vojtěch Macek

Úkon mytí nohou z obřadů Zeleného čtvrtku, Autor: archiv IKD

Během tzv. Missy chrismatis biskup světit oleje, do katedrály přijíždí kněží z celé diecéze, aby obnovili své kněžské závazky, Autor: Luděk Bárta

Ohlédnutí za působením biskupa Mons. Dominika Duky, OP v naší diecézi

Biskup Dominik během návštěvy v Azylovém domě pro muže v Hradci Králové, Autor: Petr Macl

Pětašedesáté narozeniny oslavil také v kruhu řádových bratří a sester, příležitost se neobešla bez předání dortu, Autor: Luděk Bárta

Žehnání růží během slavnosti Seslání Ducha Svatého vychází ze staré dominikánské tradice, Autor: Luděk Bárta

Na pouti v Huysburgu – září 2009, Autor: Aneta Maclová

Za svoje působení vysvětil Dominik Duka 59 diecézních kněží a 2 řeholníky, kteří působí v naší diecézi, k tradičnímu závěru slavnosti patří focení před vraty biskupství, Autor: Luděk Bárta

Žehnání praporů a obecních znaků se stalo u starostů mnoha obcí velmi populární, zde biskup Dominik žehná prapor Malých Svatoňovic, Autor: Luděk Bárta

V loňském roce se Dominik Duka vydal spolu s dalšími kněžími po stopách svatého Pavla, vyzkoušel si i plavbu po moři, Autor: S. M. Dominika Bohušová, OP

Z půlnoční mše svaté, Autor: Jiří Bittner